

3. díl přílohy
ke Kronice Slavětína
1998 - 2004

1998

526. Převážení máje

527. Stavění máje

528. Ručně i pomocí mechanizace

529. Podávkou se

531. Markéta Rokáčová

532. Klára Suchá

530. První tanec patří tradičně starostovi obce (p. Zahradka a Jana Koubková)

Thyvádní
děvat

533. Jana Koubková a Jirka Nejedlý

534. Daniela Vokálová

535.
Lenka Roháčková

536. Přijezd E paneláku

534. Daniela Votálková

535.
Lenka Rokáčová

536. Půjzd E paneláku

537. Lucie Pochylová

538. Lucie Švarcová

539. Kapela „KNÍŽAČI“ z Chomutova

540. Libuše Koucká

541. Marcela Žedníková

542. Jana a Petra Kozáková

543. Lenka Píková

544. Vě Wolkrově ulici

545. Jana Černá

546. Petra Hamouzová

547. Svatojánské náměstí

548, Zuzana Nováková

549. Tombola

550.

551. Hana Maláková

Restaurátorské práce skončí ve slavětínském kostele už v září

Slavětín (pam) - Už ke konci letošního září skončí restaurátorské práce na raně gotických nástěnných malbách v kostele svatého Jakuba Většího ve Slavětíně u Loun. Tuto skutečnost potvrdil nedávný kontrolní den ve zdejších prostorách.

"Unikátní malba z roku 1385 je již z větší části opravena. Nyní dokončuje skupina pod vedením Jiřího Josefa restaurování Vítězného oblouku ve střední části kostela," uvedl Jiří Šik, pracovník referátu kultury Okresního úřadu v Lounech.

Po obnažení malby na oblouku, zkušebně a na několika dalších místech v druhé části kostela odborníci zjistili, že gotické výjevy pokračují také na ostatních stěnách chrámu a jsou skryty pod vápenným nátěrem.

"Chceme však slavětínský kostel co nejdříve zpřístupnit veřejnosti, protože jde o skutečně jedinečné malby. Proto bylo rozhodnuto zatím v jeho dalších opravách nepokračovat," prohlásil Šik, i když hlavním důvodem ukončení restaurátorských prací je zejména nedostatek peněz.

555,

552. Pokládání nové vozovky - Perucká ulice

554. Ulice Al. Firaška

553. Perucká ulice

(viz KRONIKA str. 187)

556. Materská škola Slavětín - červen 1998 (viz KRONIKA str. 162)

ZAJÍMAVOST

Po Bieblovi zbyla jen busta

Před několika dny si Slavětínští připomněli sté výročí narození básníka Konstantina Biebla, který v tomto kraji prožil své dětství i mládí. Jeho vztah k rodné obci připomíná i zvolený pseudonym, když v roce 1919 začal pod jménem K. Slavětínský vydávat časopis Cíl. Přestože následně navštívil řadu zajímavých míst nejen v republice, ale i v Evropě, do Loun i Slavětína se stále vracel. Do rodné vesnice vedla i jeho poslední cesta v listopadu 1951, kdy nešťastně skončil život sebevraždou. Je pochován v rodinné hrobce na slavětínském hřbitově. Kromě všeobecně známých faktů a vzpomínek o básníkově životě se toho o něm ve Slavětíně mnoho nezachovalo. Z jeho rodného domu se postupem času staly rozvaliny a byl v 80. letech znovu vystavěn. Bohužel původní budovu připomíná jen velmi vzdáleně, takže by jej jeho původní obyvatelé jen sotva poznali. Konstantina Biebla připomíná pouze jeho busta. V domě, který nyní spravuje obec, je sice pamětní síň umělce, ale přístupná veřejnosti již nyní. Prostory jsou využívány ještě jako knihovna a v básníkově domě nechybí ani společenská místnost. Zbytek využívá pošta a ordinuje zde místní lékař.

Kouř z bytovek zamořuje centrum

SLAVĚTÍN - Potřebu přivedení plynu do obce potvrzují i dvě bytovky, které v průběhu celého roku zamořují střed Slavětína hustým kouřem. S tímto nepříjemným stavem zatím slavětínští bohužel nemohou nic dělat. Obě bytovky, které obec "zdědila" od Pozemkového fondu ČR, jsou nejen vytápěny tuhým palivem, ale i teplá voda pro všechny do-

mácnosti je zajišťována stejným způsobem. Takže i pokud zrovna roční období dovolí, a nemusí se topit v kotlích topení, musí být v provozu alespoň ty na teplou vodu. Pokud fouká nepříznivý vítr, případně je bezvětří, kouř z komína bytovky nepříjemně obtěžuje občany bydlící ve středu vesnice. Plynofikace obce by rázem vyřešila i tento problém.

557.

Št. 9
Žáci MŠ - zleva: Jiří Beránek, Michal Peterka, Daniel Peterka, Daša Fousková, Lucie Pašková, Pavel Hubička, Daniel Antony, Nikola Antonyová, dole: Martina Roháčová, Martina Šlechtová, Kateřina Plívová, Mirka Modrovská, Petr Modrovský, Petra Jirásková.
Ředitelka MŠ - Jana Kozáková
Kuchařka a školnice - Marie Pečená

Z HISTORIE OBCE

Majitelé se často střídali

Takovému člověku, který by se chtěl zabývat historií obce - městečka Slavětína, by nezbývalo nic jiného než popsat řadu a řadu listů papíru. Obec je známá coby rodiště velkého českého básníka Konstantina Biebla. Žil zde František Štědrý - kněz a významný historik našeho kraje. A tak bych mohl ve výčtu pokračovat dál. Toto a ještě mnohem více patří do dějin Slavětína.

Toho, kdo projíždí obcí autem, autobusem, vlakem, na kole či prochází pěšky, určitě upoutá zdejší kostel svatého Jakuba Většího, který právem z řady důvodů patří mezi architektonické skvosty našeho kraje. Jeho nejstarší románská část pochází z první poloviny 13. století. V průběhu staletí, ale především století následujícího, byl rozšiřován a upravován. Při restaurování kostela v minulém století zde byly objeveny pod omítkou cenné fresky. Dochoval se zde také původní oltář, který je dnes uložen v Národním muzeu v Praze.

První písemná zmínka o vsi pochází z roku 1268. Tehdy Slavětín postoupil český král Přemysl Otakar II. pražskému biskupovi Janu III. z Dražic. Na počátku 14. století se stali majiteli páni ze Rvenic, kteří si zde postavili hrad. Od roku 1376 se stali definitivně majiteli vsi a hradu páni z Házmburka. Při této příležitosti se hovoří o "městečku s tvrzí, s dvorem poplužním, trhem, rolemi, lukami, chmelnicemi, vinicemi, zahradami, lesy a rybníky". Jedna z fresek v kostele, které nechal zhotovit Mikuláš z Házmburka, znázorňuje hrad stojící ve vodě, s velkou věží, dvěma baštami a branou. Je domněnka, že právě tato freska zobrazuje slavětínský hrad. S několika přestávkami vlastnili páni z Házmburka hrad až do roku 1525. V tomto roce se stali vlastníky Sokolové z Mor. Za jejich vlastnictví postihl městečko kolem roku 1590 zhoubný požár. V té době byl požárem poškozen pravděpodobně i hrad. Na obnovu městečka poskytl dříví z křivoklátských lesů i sám císař Rudolf II. Po Sokolech z Mor (poslední vlastník Albrecht Sokol z Mor zemřel v roce 1619) se v držení Slavětína vystřídala celá řada majitelů. Neví se, kdy a jak hrad zanikl, dnes po něm ale není ani památka.

Michal PEHR

558.

severočeské městské znaky

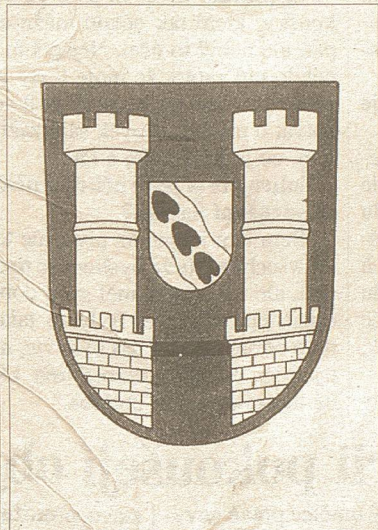
Slavětín má jednu z nejstarších pečeti

Slavětín se v písemných prame-
nech poprvé uvádí v roce 1268 ja-
ko trhovářská vesnice. Použité označe-
ní svědčí o tom, že již tehdy bylo
osm kilometrů východně od sou-
časné vznikající Loun vytvořeno
další nové středisko řemeslné vý-
roby a obchodu. Místo patřilo pů-
vodně českým panovníkům, ale
král Přemysl Otakar II. je v uvede-
ném roce postoupil pražskému bi-
skupství. Určité vazby, zřejmě
staršího data, sem ale měl i bene-
diktinský klášter v Postoloprtech,
jehož opatí vykonávali patronátní
právo k místnímu kostelu sv. Jaku-
ba Většího. Stavebně historický
průzkum ukázal, že má románskou
část, pocházející již z počátku 13.
století.

Zhruba o jedno století později
koupili Slavětín i s okolím vladyko-
vé ze Rvenic, kteří si zde dali vysta-
vět hrad, poprvé doložený v roce
1340. Tehdy bylo zdejší osídlení
rozděleno na dvě poloviny, z nichž
jednu získali majitelé hradu Ház-
mburk. Druhou po roce 1350 koupili
páni z Vartenberka, ale již v roce
1376 ji prodali Vilémovi z Ház-
mburka a jeho synovci Mikulášovi.
Při této příležitosti se Slavětín již
připomíná jako městečko. Jeho do-
časné rozdělení mezi dvě vrchnosti
se dodnes odráží v jeho půdorysu,
vyměřeném na nevysokém návrší
podél dvou souběžných dlouhých
ulicovitých náměstí.

Z doby kolem roku 1375 pochází
malířská výzdoba interiéru slavětín-
ského kostela. Fresky, znázorňující
legendární příběhy ze života Panny
Marie a různých světců, zachycují v

osmdesáti vyobrazeních několik set
postav ve výjevech každodenního
života poddaných. Je zde také vyob-
razen vodní hrad s velkou válcovou
věží, dvěma baštami a branou. Zřej-
mě představuje základní rysy zdejší-
ho panského sídla v podobě z druhé
poloviny 14. století. Fresky jsou jed-

Městský znak Slavětína v současné po-
době. REPRO: MAFA

ním z největších a nejvýznamnějších
souborů tohoto druhu v celých Če-
chách.

Slavětín má (podobně jako neda-
lejší Louny) zachované stříbrné
pečetadlo, v jehož legendě je vý-
slovně označen městský statut. V
obrazu je vyryta kvádrová městská
hradba s cimbuřím, která je upro-
střed přerušena. Nikde jinde se po-
dobné ztvárnění městského opev-
nění nevyskytuje. Z každé po-
stranní části se zvedá věž s římsou
uprostřed a ochozem s cimbuřím

nahoře. Mezi věžemi je umístěn
štítek se třemi srdci kosmo polože-
nými. Takto ztvárněný štít býval
erbem pánů ze Rvenic a umožňuje
datovat vznik pečetidla do časů je-
jich vlády nad Slavětínem, tedy již
před polovinou 14. století. V ději-
nách české sfragistiky (nauky o pe-
četích) náleží tak k nejstarším do-
kladům z prostředí nevelkých pod-
danských měst.

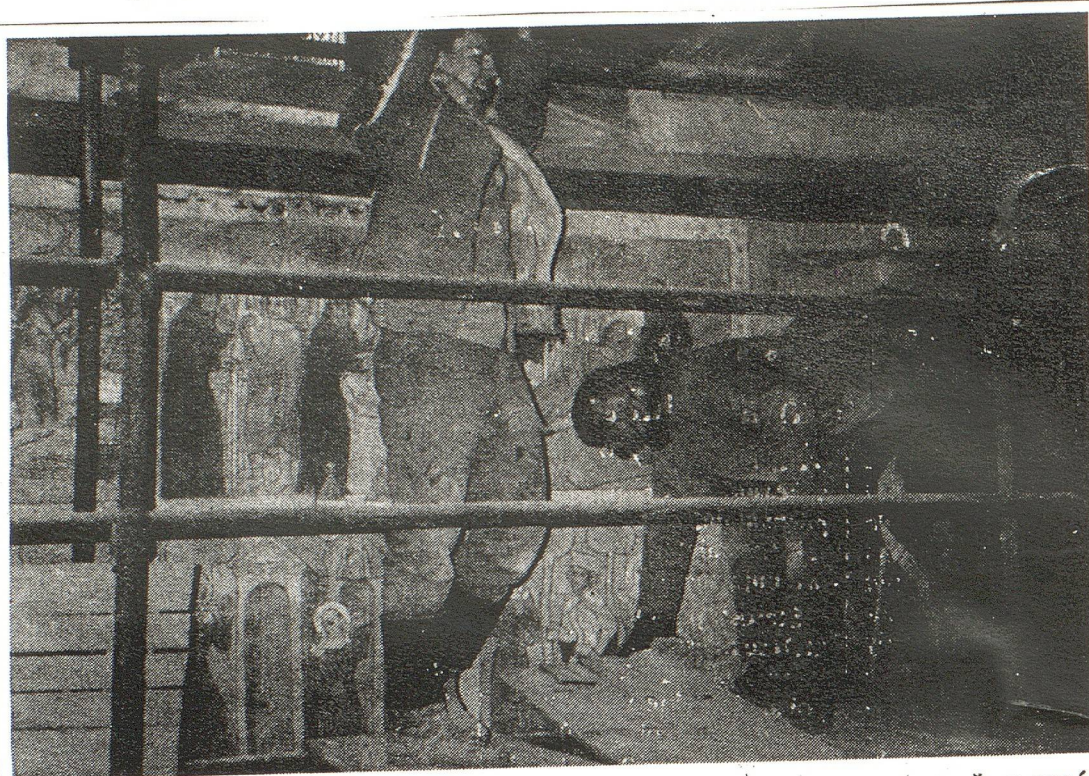
Později, nejspíše až v 16. století,
bylo staré pečetní znamení převe-
dono do barevného znázornění. Na
radnici je zachován městský znak s
červeným štítem, zlatými věžemi,
zelenými římsami a zeleným štít-
kem s červeným pruhem a zelenými
lístky. Použitá kombinace je však
až výsledkem novodobé přemalby,
při níž nebyla respektována původ-
ní kombinace barev. Znak, tvořící
součást erbovní galerie v kostele,
není pro barevnost městského roz-
hodující, neboť se zřejmě jedná o
šlechtický.

Vzhledem k jeho vývoji předsta-
vuje správnou podobu znaku Slavě-
tína modrý štít, v jehož spodku je
znázorněna stříbrná hradební zeď s
cimbuřím o pěti stínkách a po každé
straně otevřené brány jeden černý
trám v nadpraží. Za zdí se tyčí dvě
stříbrné válcové věže bez oken, s
římsou uprostřed výšky a se širo-
kým cimbuřím o třech stínkách.
Mezi věžemi je umístěn zlatý štítek
se stříbrným kosmým vlnitým pru-
hem, na němž jsou za sebou tři če-
vené leknínové listy, podobné srd-
cím, obrácené špičkou nahoru.

JAN SMETANA
autor je historik

Starosta Josef Zahradka listuje bohatou obrazovou
dokumentací k restaurování frísk v kostele sv. Jaku-
ba. Stejně rozsáhlá je také kronika Slavětína, kterou
pravidelně dopisuje Mojmir Holub a na kterou jsou
občané právem hrdi. Jsou v ní zaznamenány všechny
důležité události. Foto: Gabriela KUČEROVÁ

Lešení se stěhuje z hlavní lodi kostela...

Foto: Gabriela KUČEROVÁ

Restaurátoři v kostele ukončili čtyřletou záchrannářskou práci

SLAVĚTÍN - Přes čtyři roky pracovali na nástěnných freskách v kostele svatého Jakuba Většího tři restaurátoři. V současné době jsou přemalby odstraněny a na světlo se tak opět dostaly původní malby. Práce financoval Okresní úřad Louny.

Nástěnné malby pocházejí z roku 1385 a jsou jedny z nejceněnějších svého druhu u nás. Původní gotické fresky byly ale v roce 1881 přemalovány. Akademický malíř Petr Maixner malby nezrestauroval, ale skutečně doslova přemaloval. Potvrzuje to i nápis na jedné stěně v kostele na levé straně vítězného oblouku. Před několika lety padlo na lounském okresním úřadě rozhodnutí o restaurování původních gotických fresek.

Nejprve bylo uděláno

bezpočet sond, a potom byly zahájeny náročné restaurátorské práce. Sondy měly určit, do jaké míry jsou fresky pod přemalbou zachovány. O všech těchto přípravách má okresní úřad referát kultury bohatou obrazovou dokumentaci, kde je do posledního detailu popsána příprava, ale i samotné práce. V kostele pracovali tři restaurátoři.

Práce musely být rozděleny na několik etap. Dílem podle toho, jak mohl okres uvolňovat finanční prostředky, ale také podle podmínek ročních období. Restaurátoři mohli pracovat pouze v teplém období roku, aby během chladnějšího počasí freskám spíše neublížili než pomohli. Práce vedl docent akademický malíř Jiří Josefík spolu s bratry Novotnými.

Po chemickém rozboru

bylo zjištěno, že Maixnerova přemalba je udělána kaiserovou temperou, která je rozpustná ve vodě. Plán restaurátorských prací určil postup prací. Postupně byly sejmuty Maixnerovy malby a na světlo se tak dostaly původní gotické fresky. Svou práci zde také odvedli studenti malíře Josefíka, pro které tyto restaurátorské práce byly cennou zkušeností pro další studium.

Po bližším ohledání museli odborníci v podstatě konstatovat, že Maixnerova přemalba zachránila původní malby. Nebyly tak vystaveny nepříznivým okolním vlivům. Dnes jsou fresky v hlavní lodi kostela zrestaurovány, v těchto dnech zde probíhá demontáž lešení. Další práce restaurátorů budou pokračovat ve vstupní lodi kostela.

Sokolovna mládeži

SLAVĚTÍN - Slavětínská sokolovna za posledních pár měsíců značně prokoukla. Přestože podle starosty sokola Leo Suchého není činnost členů příliš výrazná, protože jde převážně o starší občany, kteří se snaží tradici udržet, jejich základna dostala nový kabát a bylo zde otevřeno pohostinství. Přes určité nevyjasněné majetkové vztahy je dnes jisté, že sokolovna je majetkem sokolů a ti se také nyní starají za vydatného přispění obce, sponzorů a místních fotbalistů o údržbu. Kromě opravy fasády, která již byla provedena, připravují také částečnou rekonstrukci vnitřních prostor. Dokončeno bude také oplocení pozemku a plánuje se výstavba hřiště. Potom by se mohla sokolovna s okolním zázemím stát zařízením pro mládež, které v obci stále ještě chybí.

Pochod Poohřím

SLAVĚTÍN - Již tuto sobotu vyrazí na vytyčenou trať okolo Slavětína několik stovek účastníků tradičního turistického pochodu Předjaří v Poohří. Jde již o 14. ročník. Pořadatelem akce je Trampská osada Hnízdo. Při přípravě opět pamatovali pořadatelé na všechny kategorie. Opět jsou připraveny trasy od sedmi kilometrů až po padesátikilometrovou pro ty nejnáročnější. Všechny trasy vedou malebnou krajinou okolí Slavětína, převážně lesem. Pro přespolní zajistila obec možnost noclehu.

Stránku připravila
Gabriela KUČEROVÁ

562.

Slavětínské trápí plyn, vandalové a černé skládky

Malebnou vesnici si v posledních letech zvykli navštěvovat čelní politikové

SLAVĚTÍN - Obec se čtyřmi sty obyvateli spravuje ještě osadu Kystru, kde je zhruba 15 trvale žijících lidí. Malebnou vesničku, která je prvně zmiňována roku 1268 jako trhovářská ves, si v posledních letech zvykli navštěvovat známé osobnosti politického života. Místní zde měli možnost uvítat nejen Klause, Zemana či Pitharta, ale také kancléře Schwarzenberga. Konkrétně Pithart přislíbil Slavětínu pomoc při opravě fary, která je historicky cenná a pamatuje několik osobností, které se zapsaly do českých dějin. Opravu by si skutečně zasloužila, aby zůstala ozdobou středu obce a byla zachována pro příští generace.

Za toto volební období již má stávající zastupitelstvo za sebou řadu úspěšných akcí a některé ještě připravuje. Jednou

z podstatných je přivedení plynu do obce. Vše je zatím ve stádiu příprav, když je zpracován generel. V tomto roce bude zahájena první etapa úpravy komunikací v obci. Během dvou let by měly být všechny kompletně vyasfaltovány. Je naplánována také obnova lipové aleje, kdy musí dojít k omlazení stromů. Za samozřejmost starosta Josef Zahradka i zastupitel Leo Suchý považují běžnou údržbu obecních budov, hřbitova, rybníka či úpravu veřejného prostranství nebo údržbu veřejných studní.

Na pořádek v obci jsou Slavětínští právem hrdi. Veřejná prostranství jsou uklizena a během sezóny o veřejnou zeleň pečují jeden nezaměstnaný. Pozitivem pro vesnici je také zachování místní školky. Do té je zapsáno 15 dětí nejen míst-

ních, ale také z Radonic a Veltěž. V současné době si starosta Zahradka také pochvaluje, že se jim konečně podařilo zajistit stálého lékaře, který zde nejen ordinuje, ale má zde také trvalé bydliště.

Starosti přidělávají radním vandalové, kteří se neustále snaží vniknout do kaple, která stojí na okraji obce. Přestože je prázdná, některým zlodějům to nedá, aby se sami nepřesvědčili. Protože si skutečně nemají co odnést, alespoň poškodí vstupní vrata. Druhým největším problémem je stále ještě skládkování na černých skládkách. Tou největší je stále ještě stradonická skládka, která leží na rozhraní katastrů obcí. Spolu s peruckým obecním úřadem se také Slavětínští stále podílejí na její likvidaci. Neukáznění občané si ale bohužel nedají říci.

563.

Pár nadšenců se snaží obnovit tradici poutí

Ve vsi už probíhají pravidelné dožínky, vánoční troubení, nyní přibudou máje

SLAVĚTÍN - Hrůzka nadšenců se i ve Slavětíně pokouší obnovit tradiční poutě. Stejně tak jako se všichni těší na dožínky, kdy na soukromé farmě u Leo Suchého probíhají malé oslavy, zájmu místních ale ani přespolních neuniká vánoční troubení, jehož tradice je stará již sto let, a nyní by k těmto oblíbeným zvykům měly ještě přibýt poutě a staročeské máje.

Tradiční poutě se odbyvaly ještě před začátkem 2. světové války. Lidé ze širokého okolí se scházeli u kapličky Navštívení Panny Marie. Po válce se místní opět snažili tradici poutí vzkřísit, ale

díky nastupující totalitní čře vyšla tato snaha naprázdno. Před dvěma lety si ale slavětínští radní dali opět za úkol, obnovit zaslé tradice jak známých slavětínských trhů, tak poutí a procesí. Začátkem července 1996 tak byli do Slavětína pozváni kramáři, stánkaři, aby spolu s pouťovými atrakcemi připomněli místním tradici. Pouťové oslavy vyvrcholily tradičním fotbalovým utkáním, kdy si zahráli jednak staří páni, ale také členové slavětínského fotbalového klubu. Náměstíčko pak kromě zmiňovaných atrakcí zaplnila muzika country skupiny Knírači. Děti ale nejvíce při-ta-

hovalo několik jezdeckých koní, na kterých se mohly svést.

Při této příležitosti byl také poprvé otevřen nový salónek v restauraci na návsi, který nyní slouží pro malé oslavy, a premiéru měly také pohlednice Slavětína, které na své náklady vydal obecní úřad. Pouťové oslavy byly s úspěchem zakončeny při večerní tancovačce. Podobnou pouť připravují Slavětínští také letos.

Měla by proběhnout první neděle v červenci a podle organizátorů bude program stejně bohatý jako posledně, takže si místní i přespolní přijdou na své.

564.

565. Členové obecního zastupitelstva
p. Rys a p. Suchý Leo při pokládání květin
k 148. výročí narození TGM

566.

567. Pohled z perucké silnice - voda už klesá

568. Jiráskova ulice

569. Gráfově

570. U Týnů

571. Křiváň

572. Jiráskova ulice

573. Zahradka p. V. Pěchy po převalu

574. Zatopený dům p. KRUPKY

575.

Hasiči v akci

576.

578.

577.

Str. 17

HLASOVACÍ LÍSTEK

OBEC SLAVĚTÍN

PRO VOLBY DO ZASTUPITELSTVA OBCE

DNE 13.-14. LISTOPADU 1998

DO ZASTUPITELSTVA OBCE SE VOLÍ

7 ČLENŮ ZASTUPITELSTVA

VOLEBNÍ OBLAST Č. 1

☐ Sdružení nezávislých kandidátů	☐ Občanská demokratická strana
☐ 1. Josef ZAHŘÁDKA 58 let, technik, Slavětín, bezp.	☐ 1. Pavel ČERNÝ 40 let, podnikatel, Slavětín, bezp.
☐ 2. Olga HLAVANOVÁ 61 let, důchodkyně, Slavětín, bezp.	☐ 2. Jaroslav JANDL 31 let, technik, Slavětín, bezp.
☐ 3. Josef ALTMAN 40 let, topenář, Slavětín, bezp.	☐ 3. Ing. Hana ŠLECHTOVÁ 32 let, podnikatelka, Slavětín, bezp.
☐ 4. Václav ROHÁČ 42 let, topenář, Slavětín, bezp.	☐ 4. Alena SUCHÁ 36 let, úřednice, Slavětín, bezp.
☐ 5. Vladimír JIROUŠEK 69 let, důchodce, Slavětín, KSČM	☐ 5. Pavel NOVÁK 46 let, podnikatel, Slavětín, bezp.
	☐ 6. Miroslav RYS 43 let, stavbyved., Slavětín, bezp.
	☐ 7. Antonín HAUSENBLAS 58 let, úředník, Slavětín, bezp.

579. Via KRONIKA str. 161

Rok 1999

DENÍKY BOHEMIA - 9. LEDNA 1999

ZAZNAMENALI JSME

Paní učitelce s láskou

Zvláštní a zajímavá byla vernisáž výstavy obrazů Kláry Mašanské v malém divadelním sále ve Varnsdorfu. Klára Mašanská je nyní učitelkou základní školy v Peruci a trvale bydlí ve Slavětíně u Loun.

Sál zaplnili studenti Biskupského gymnázia, kteří své bývalé pedagožce připravili pořad Paní učitelce s láskou. Byla to krásná, poetická, písňová a dojímavá vernisáž s ukázkou toho, jaký vztah mohou mít studenti k výtvarnému umění, ale i ke svým učitelům.

Vystavené obrazy Proměny kamenů byly diplomovou prací K. Mašanské na Pedagogické fakultě Univerzity J. E. Purkyně v Ústí nad Labem, kde studovala obor český jazyk a výtvarná výchova. Student gymnázia Martin Benda v úvodním projevu řekl: "Obrazy na mě silně zapůsobily. Vůbec jsem si nedokázal představit život kamenů a dřevin a že jej lze zobrazit. Poznal jsem, že i ten kámen, který přede mnou ráno ležel na silnici, nebyl jen tak obyčejným."

Školáky je zapotřebí naučit nejen chodit na výstavy výtvarného umění, ale i to, aby jim porozuměli. Trocha výtvarné fantazie a poezie nikoho nezabije!

jp

580

Deník LUČAN

Městská knihovna v Lounech loni oslavila 100. výročí založení, ale století uplynulo také od narození slavětínské-
ho rodáka Konstantina Biebla. Na počátku nového roku se k tomu připojují i nedožitá devadesátiny Marie Bieblové.
Všechna jubilea překlenul ediční čin, který jistě vstoupí do historie. Pod titulem TVOU TVÁŘ TI SKRYJÍ DO VLASŮ vydal
Ivo Markvart nákladem lounské knihovny výběr z milostné korespondence mezi Konstantinem Bieblem a jeho Marií.

Konstantin Biebl

1898 - 1951

Marie Bieblová

Od té doby, co umřel Wolker, nemám žádného přítele a marně ho hledám. Trpím dvojitým velkým hořem: nemohu najít věrného přítele ani věrnou milenkou, píše básník Konstantin Biebl v jednom z prvních dopisů Marii Bulovové.

Bieblovy osudy jsou s Louny těsně spjaty. Chodil sem do gymnázia a byl to velice neúspěšný student, jeho vysvědčení mělo zhruba průměr 4,5 – jen ten tělocvik tam poněkud vyčníval. Já jsem měl školu nerad... každá pětka ztrácela na významu tím víc, čím víc těch pětěk padalo, a když už jich bylo tak půl třídy, tak to bylo vlastně významné, šli jsme ze třídy s neskrývanou hrdostí raněných vojáků, chlubíce se hlasitě svými ranami...

Nicméně osud na něho tvrdě dolehl. Musel narukovat do 1. sv. války (kdybych se ohlédl za sebe pod postel, koukala by asi ven ruka mrtvé Židovky jako tehdy u Vladimíru, kdybych vyhlédl z okna, ležel by tam náznak můj kamarád Plesche s otevřenou konzervou a prostřelenou hlavou), tatínek spáchal sebevraždu, válečná maturita a neúspěšné lékařské studium. A do toho lounské básnické začátky, strýček Roman Ráž i kamarád Karel Konrád, přítelkyně a jeho první láska Božena Matoušková...

Miláčku můj, zamotal jsem se do Tebe jako ryba do sítě, jako slavík do hustých květů růží...

Už jeho tatínek si vlastně vysnívá, že pojedě někde do dalekých krajín. Konstantinovi se podařilo jako začínajícímu básníkovi získat tehdejší „grant“, odjíždí na Javu, ale ještě před tím mluví s Konrádem a ten mu říká o jedné půvabné lounské dívce. Skutečně dojde k setkání a vzájemnému

okouzlení a mladá osmnáctiletá studentka se zahledí do básníka, který záhy odjíždí na slavnou indonéskou cestu, trvá dlouhodobá známost a posléze svatba se svatební cestou do Afriky.

Tvé vlasy, Tvé pohledy, Tvé paže, Tvé úsměvy, všechno to jsou krásné a bludné řeky, jež se vlévají do mne, do mého srdce a znovu vycházejí jako básně z mých úst, aby se zachytily Tvých jemných obrysů - mnou opět a opět hltaných...

Tolik ve stručnosti románek Marie Bulovová - Konstantin Biebl. Při tom století je možno zavzpomínat. Marie Bieblová si přála (jak jsem zjistil od Vladimíra Justla), aby její korespondence s Konstantinem Bieblem byla vydána, ale už k tomu nedošlo. Nejvíce zachovalých dopisů se vztahuje k Bieblu v vrcholném poetickém období a k počínajícímu surrealismu, kdy píše své milostné dopisy takovým volným tokem myšlenek. Je to takové chrčení obrazů, skoro somnambulní, ohromující vyznávání lásky.

Není pravda, že bůh stvořil ženu z žebra Adamova. Žena nemá nic, co by vzniklo z prsou mužových, je jiná než muž. Snad ji bůh stvořil z dýmu první cigarety, aby měla lehkost, svou oblačnou něhu a prchavost.

Jinak jsou tam zajímavé lounské reálie, jako když např. velmi šťavnatě a humorně píše studentce Bulovové do Prahy.

... to ti byla včera psina. V divadle. Bylo úplně nabitě. Scheinpflugová přijela, mrkla do sálu, na jeviště (U zastávky) a sedla ihned do auta a odjela s podotknutím, že hrát nebude. Asi se urazila. To víš ten poprask, když lounskou smetánku nechala na holičkách... Lidé se nahrnuli ke kase, ženy nemohly pro nával do šatny a teletily se v průvanu, ač byly zarudlé vztekem...

BLUDNÉ ŘEKY

VLÉVAJÍ SE DO MÉHO SRDCE

Jako jakási nit se tou korespondencí táhne motiv sebevraždy, smrti. On vyznává své dívce lásku, ale při tom jí, mladé holce, píše pohřební řeči, kdo bude v hrobečku jak a kdy pohřben. Vizionářské pocity a obsese zřejmě vznikly z otcovy sebevraždy.

Jsem zrovna takový jako Jesenin a jako Majakovský, prosím Tě, nedej mi umřít... Kdybychom byli spolu v hrobě ještě s někým, měl bych s Tebou veliké trápení, nesměl bych Tě políbit

Manželé Bieblovi.

Foto: Archiv redakce

pro neustálé Tvé obavy, že nás někdo vidí, že se mrtví na nás dívají, jak Ti tajně šáhám za blůzičku...

Jako editor jsem nevolil kritické vydání Bieblovy poezie, ale snažil jsem se vybrat ucelené pasáže, které básníkovi neuškodí. U některých dopisů se formulace, zvláště ta milostná vyznání, opakují, takže jsem se snažil o opravdu kvalitní výběr. Těšil jsem se, že dostaneme jakýsi grant od literárního fondu; velmi srdečný doporučující posudek napsal šéfredaktor Literárních novin Vladimír Karfík, ale nakonec se na vydání finančně podíleli vedle městského úřadu jen dědicové Ivan a Vladimír Broukovi.

Dali bychom se spolu spálit v krematoriu... Slyšel jsem, že v tomto strašlivém žáru mrtvolly se krotí jako v milostné křeči, mrtví se ještě jednou vzpřimují, rozpínají ruce, než klesnou v prach. Je to jejich poslední oheň... Budeme se objímat v oslnivé peci při žáru dva tisíce stupňů. Lásko má, Mařenko má, se mnou spálená...

Jedná se o výjimečný soubor Bieblovy korespondence. Až mnohem později jejich vztah ochladl a poslední dopisy jsou někdy z konce války. Paní Bieblová i po Bieblově tragickém skonu a vlastně až do vysokého věku stále žila z počátečního milostného vztahu a vzpomínala na něj do poslední chvíle.

Jsem Tvůj, jen Tvůj, važ si svého přítele, milence, muže a kamaráda...

Loni jsme vydali ještě další knížečku – **Drontemutů a vermutů**, což je taková ptákovinná, legracistní a recesistní záležitost posledních maturantů. S bieblovským tiskem ji spojuje autorka grafické úpravy, Radana Lencová z Dobroměřic u Loun, která studuje knižní úpravu u prof. Jana Solpery na Vysoké škole uměleckoprůmyslové. Má už za sebou dvojí ocenění na brněnském bienále, kde loni dostala za plakát prestižní cenu Alfonse Muchy v početně obsazené mezinárodní soutěži.

Ivo Markvartovi i Konstantinu Bieblovi děkuji za rozhovor.

Pavel KOUKAL

Máje 1999

582

První tanec patřil tradičně starostce obce Ing. Haně Šlechtové

583

U Koubů

584

U Týců

Sestry Roháčovy

585

Ilona a Klára Suchých

586

Dětský den a Den matek

W2 KRONIKA str. 141

Paní Alena Suchá, p. Luděk Lužek - zpěv
paní Miroslava Huškova - doprovod

587

Start malých cyklistů...

588

... a sladká odměna

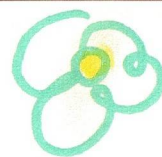
589

590

Porážení Kuželek

Za pěkného počasí soutěžily děti v různých disciplínách

Akci zorganizovalo obecní zastupitelstvo

591

592

a znovu kuželky

593

594

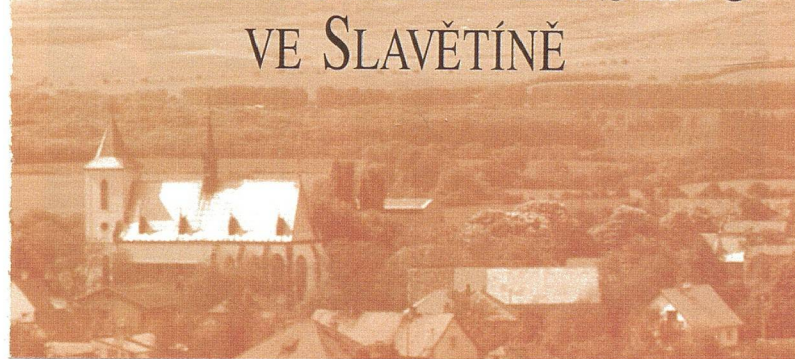
Chytání labví

595

Trhání cukroví se zavázanýma očima

NÁSTĚNNÉ MALBY V KOSTELE SV. JAKUBA VĚTŠÍHO VE SLAVĚTÍNĚ

596

Z původního románského kostela sv. Jakuba Většího ve Slavětíně se do dnešního dne dochovala jen loď s půlkruhovými okénky. Ke kostelu byla v 1. polovině 14. století přistavena gotická boční loď, křížově zaklenutá a polygonálně ukončená. Dnešní presbytář, postavený asi v 70. letech 14. století, je zaklenut třemi poli křížové klenby a uzavřen paprscitým pětibokým závěrem. Zaujme velkými plochami stěn, členěnými jen vysokými okny a přímo do stěn sbíhajícími pruty žeber. Dochované kružby s rotujícími plaménky v oknech, dva bohatě zdobené baldachýny ze sedile a konzoly s maskami divných mužů v sakristii ukazují, že stavitel znal pražskou dvorskou huť. Ze čtyř svorníků nesou dva výzdobu - první u oltáře majuskulní písmeno M, spojované ve starší literatuře se jménem Mikuláše z Hazmburku, držitele města do roku 1379. Čtvrtý svorník nese znak města Slavětína se třemi lipovými listy. Bohatě zdobené pískovce sanktuárium na severní stěně má na fiálách umístěný rovněž znak slavětínský a znak s písmenem M. Dva zmíněné architektonické baldachýny jsou dnes uloženy v lapidáriu Národního muzea. Kostel byl opraven podle návrhu J. Mockera v letech 1880 - 1881.

Město Slavětín patřilo od počátku 14. století vladkům z Rvenic nebo ze Slavětína. Kolem roku 1340 koupil část Slavětína Zbyněk Zajíc z Hazmburka. Celý Slavětín získali Hazemburkové Vilém a jeho synovec Mikuláš v roce 1376, roku 1379 prodal Mikuláš svůj podíl strýci Vilémovi. Slavětínská fara byla inkorporována benediktinským klášterem Porta Apostolorum v Postoloprtech. Ve Slavětíně bylo probostství a byli sem dosazováni řádoví kněží z Postoloprte.

Všechny stěny presbytáře pokrývají v pěti i více pruzích nástěnné malby, vázící se i k světským patronům - pravděpodobně k Mikulášem z Hazmburka a jeho strýci Vilémovi z Hazmburka. Mikuláš klečí před benediktinským světce - sv. Vojtěchem (?), a podává mu architekturu kostela s postavou sv. Jakuba, kterému je kostel zasvěcen. Sv. Vojtěch, oblečený do benediktinského roucha, snad v iluzi na svůj pobyt v klášteře na Aventinu v Římě, podává na dalším votivním obraze kostel Bohu Otci. Jak již bylo uvedeno, patronátní právo ke kostelu měli mniši z benediktinského kláštera Porta Apostolorum v Postoloprtech. Řadu klečících benediktinů i s opatem spatřujeme v druhém užším poli severní stěny presbytáře. Opat kláštera a první klečící mnich drží model kostela a knihu, u jejich nohou se nachází znak pánů z Prostiboře (?). Nad benediktiny stojí Kristus mezi apoštoly jako brána apoštolů - Porta apostolorum. Kristus v horním pásu předává knihu sv. Petrovi a sv. Pavlovi, které po stranách doprovázejí další dva apoštolové. V dolním pásu ze

šestice apoštolů určíme jednoznačně sv. Ondřeje s křížem a sv. Jana s kalichem.

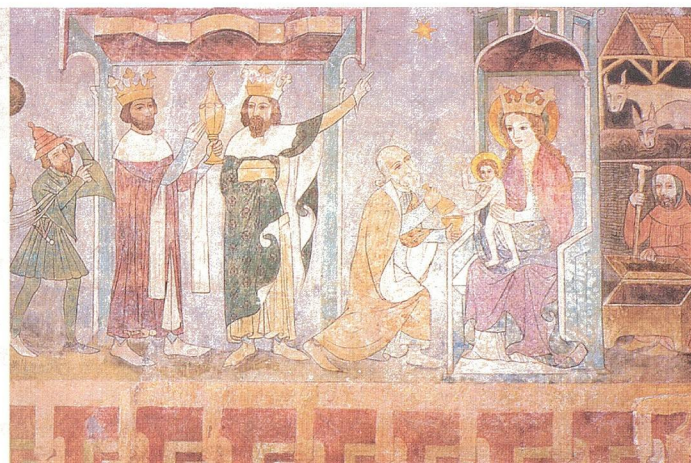
Postoloprtský klášterní kostel byl zasvěcen P. Marii. Jejím životu jsou věnovány výjevy prvního pole severní stěny od západu. Narození P. Marie je umístěno pod donátorskou scénou a pod štítem s písmenem M, ve stejném pásu navazuje Smrt P. Marie, její Nanebevzetí anděly a povznesení ke Kristu. V horním pásu spatřujeme Korunování P. Marie, kterému přihlížejí zleva nahoře modlící se korunované světice a níže pak modlící se ženy s hlavami zahalenými rouškami. V pravém horním pásu Korunování P. Marie doprovází modlící se Mojžíš se zástupem lidu, v dolním pásu klečící papež, kardinál, mnich a představitelé světské hierarchie. Všichni pohlížejí k nebeskému ráji, který zpřítomňují nad

Korunováním P. Marie umístění andělů, hrající na hudební nástroje.

Vlastní christologický cyklus začíná scénou Zvěstování P. Marie, která je umístěna na jižní stěně presbytáře. Dvorský pojednaná scéna představuje P. Marii jako Reginu coeli s plastickou a zlacenou korunou na hlavě, která stojí pod baldachýnem. Před ní vpravo klečí archanděl Gabriel s čelenkou ve vlasech a s páskou v ruce. Z pravého rohu poslal Bůh Otec ve smyslu „A slovo se stalo tělem“ P. Marii postavičku malého Ježíška s křížkem, který takto předznamenává svou inkarnaci a budoucí utrpení. Cyklus z Kristova dětství pokračuje ve druhém severním pásu stěny presbytáře scénou Navštívení P. Marie, Narozením Krista se sv. Josefem vařícím kaši a se Zvěstováním pastýřů. Navazuje Představení v chrámu a v dolním pásu výpravná scéna Klanění tří králů s průvodem jezdců, vyjíždějících z městských bran, a sv. Josefem, ukládajícím dary do truhličky. Ve třetím pásu vojáci v bizarních čapkách vraždí na Herodův příkaz neviňátka. Ozdobná lišta, lemující jednotlivé výjevy, odděluje Útěk do Egypta, zobrazení Dvanáctiletého Ježíše v chrámu a Návrat z chrámu nebo z Egypta, který v Čechách bývá označován jako Infantia Christi. Mariánská tematika je rozvinuta ještě za scénou Klanění tří králů, kde P. Marie pod pláštěm ochraňuje věřící všech stavů a ve smyslu přimluvkyně byla namalovaná u Posledního soudu. Kristus-Soudce, obklopený mandorlou, sedí na dvou duhách a pozvedá ruce s ranami po hřebech. Shora andělé přinášejí nástroje umučení, po stranách klečí

P. Marie a sv. Jan Křtitel, dole z hrobek vstávají mrtví. Bohatě zdobené sanktuárium obklopují andělé se svícemi a Veraikon - „nerukotvorný“ obraz tváře Kristovy, která byla od raného křesťanství uctívána jako mandylion (na Východě) a Veraikon (podle roušky sv. Veroniky) na Západě. Pohlíž sanktuária malíř vkomponoval do úzkých polí dva nejvýznamnější světce - sv. Václava, patrona českého království a sv. Jiří, patrona prvního kláštera benediktinek na Pražském hradě. Nad nimi stojí sv. Štěpán a sv. Vavřinec, další dva světci, řádoví benediktinští světci a v horních polích starozákonní proroci.

Ve spodním pásu za oltářem se na třech stěnách odvíjí k eucharistii se vážící rozměrná scéna Umučení 10.000 rytířů, kteří byli nabodnu-

ti na větve stromů, a dobově oblíbené Umučení sv. Erasma s klečící prosebníci. Následuje izolované zobrazení sv. Bartoloměje, nesoucího svou kůži přes ramena, a velice zdařilé vícefigurové Ukřižování s P. Marií, sv. Janem, setníkem, Longinem, Stephatonem a klečící sv. Maří Magdalenou.

Z dalších světců, vyplňujících úzká pole závěru, jednoznačně určíme sv. Zikmunda, sv. Víta, sv. Alžbětu, podávající pokrm chudému, sv. Magdalenu s nádobou na masti, sv. Markétu s drakem, sv. Kateřinu s kolem, sv. Barboru s věží, sv. Dorotu s květinami a sv. Helenu s křížem. V dolním pásu jižní stěny presbytáře se odvíjí šest scén z legendy sv. Marie Egyptské, na nichž vidíme světici, přijíždějící na lodi se dvěma poutníky, a okamžik, kdy platí loďníkovi. Před chrámem Božího hrobu pokleká světice před vchodem, u něhož je umístěna socha Madony s Ježíškem. Světice najímá loď a nakupuje chleby na cestu za Jordán. Na dalším výjevu odjíždí na lodi, klečí nahá před oltářem za přítomnosti dvou andělů. V poušti nalézá sv. Marii Egyptskou opat Zosimus a podává jí hostii. Na posledním výjevu ji dva mniši kladou do hrobu. Na dalším obraze spatřujeme sv. Jakuba s poutníky, umístěného do baldachýnové architektury chrámu. Dobově oblíbený sv. Mikuláš dává na další scéně věno třem chudým dívkám. Vedle již zmiňovaného Zvěstování P. Marie umístil malíř moralitu v podobě poměrně vzácného obrazu Svátečního Krista. Uprostřed stojící Bolestný Kristus, levicí ukazuje na ránu v boku, jeho pravou ruku svírají rozevřené nůžky. Od Kristova těla vyzařují paprsky, které vedou k jednotlivým obrázkům, v nichž jsou zobrazeni řemeslníci. Na levé straně spatřujeme ostrožníka, koláře, kováře, ševce, kupce a šenkýřku a vpravo zlatníka, mlynáře, řezníka, truhláře, zedníka, lukaře a hrnčíře. V popředí u dolního rámu obrazu dva muži v šlechtických oděvech hrají v kostky, sedlák oře a dva klečící pacholci připravují kříž pro umučení Krista. Jeden kříž drží a druhý do něj vrtá díru. Obraz dokládá, jaké bolesti

Kristu působí nedodržování 3. přikázání Desatera: den nedělní a sváteční budeš světit. Před tímto obrazem se modlí donátor, jehož znak nese žernov - příslušník rodu pánů z Weitmuhle (?) - po stranách jej doprovázejí v jednotlivých polích umístěné tři P. Marie Ochránitelky s věřícími pod pláští.

Scény z Kristova pozemského působení spatřujeme v pásu nad římsou. Zobrazují Kázání Krista zástupům, Podobnoství o neplodném fíkovém stromu (Mar 11, 13-20) a snad Proměnění Páně. Na tomto obraze doprovázejí Krista tři apoštolové a sedícího Mojžíše vpravo doplňuje na vnitřní stěně oblouku zobrazený prorok Eliáš.

Pašijové scény začínají na jižní stěně presbytáře ve druhém pásu nad římsou scénou Kristus v domě Šimonově, na níž sv. Maří Magdalena myje nohy Ježíšovi. Následuje slavný Vjezd Kristův do Jeruzaléma. Pozoruhodná je Poslední večeře, na níž Kristus podává Jidášovi hostii a kde byl při nedávném restaurování objeven kurzívou zapsaný nápis s letopočtem 1414. Ve třetím pásu nad římsou pokračují pašije Polibkem Jidášovým a Zajetím Krista, který uzdravuje ucho Malchovi. Následuje Předvedení Krista před Kaifáše a Kristus před Pilátem. Na dalších výjevech dva biřící bičují Krista u sloupu a korunují trůnícího Krista trním. Scéna Kristus na hoře Olivetské je umístěna nad sedilem, v dolním pásu spatřujeme tři spící apoštoly. Nad Olivetskou horou se odehrává vícefigurové Nesení Kříže. Zcela nahoře podél žeber spatřujeme Snímání z kříže a Oplakávání v podobě Piety, izolovaném výjevu, na němž P. Marie drží v klíně mrtvé tělo Kristovo. Ve stejném horním pásu následuje Kladení do hrobu a Zmrtvýchvstání Krista. Okno odděluje Sestoupení Krista do předpekli, odkud Kristus z tlamy Leviathanu a moci ďábla vyvádí a osvobozuje spasené. Pašijový cyklus uzavírá Seslání Duchá svatého. Malované je i sedile. Nahoře spatřujeme tři anděly, v dolní části na lavici vlevo sedí papež s tiarou na hlavě, v ruce má křížovou hůl a žehná dvěma prsty kardinálovi, sedícímu vpravo s knihou v klíně.

Na klenbě jsou namalovány symboly Evangelistů a znaky držitelů Slavětína a rodů s nimi spřízněných. Církevně patřil Slavětín pod děkanát Slánský. Mezi erby spatřujeme znak českého království a Římské říše a dva erby se sviní hlavou, které patřily patřily pánům z Valdeka, později z Hazmburka a které snad mohly tehdy patřit Mikuláši a Vilémovi. Oba příbuzní zastávali funkci vrchního číšníka v královské radě Václava IV. Vilém z Hazmburka umírá 1393,

Mikuláš o dva roky později. Jedenadvacet znaků namalovaných na klenbě určil v roce 1897 B. Matějka v Soupisu památek Lounského okresu. Dnes je erbovní galerie na klenbě kostela předmětem bádání heraldiků. Vznik maleb se dlouho spojoval s pozdějším nápisem, obsahujícím datum 1385. Spory o jeho pravost vedly k pochybnostem, zejména kvůli prodeji Slavětína Mikulášem v roce 1379.

Po slohové stránce zaujmou malby především karikujícími rysy tváří postav, jejich dynamikou v dramatických scénách, dobově módními kostýmy a až bizarně pojednanými čapkami. Mariánské scény ovládly spíše idealizující rysy, bohatý šat a drahocennost jeho podání. Slavětínské malby charakterizuje určitý naturalismus, který od konce 70. let paralelně probíhal vedle prosazujícího se dvorského krásného slohu přelomu 14. a 15. století. Malíř vycházel z kresebného pojetí, lépe postihujícího narativnost, živost a dynamiku jednajících postav a jejich neobyčejně rozmanitý módní oděv s neobvyklými tvary čapek, které se také objevily na malbách v kostele v Břiství. Vědomá narativnost ukazuje, že malířům sloužily za vzor rukopisy typu Bible chudých, Specula humane salutis a vzorníky a náčrtníky, z nichž je třeba připomenout kresby v Brunšvickém skicáři. Dobově oblíbené použití šablonového ornamentu na oděvech dokládá zdůraznění „drahocennosti“ oděvů, napodobující malby dvorského ateliéru. Obdobou je mariánsko-christologický cyklus v kostele sv. Klimenta na Levém Hradci a monumentální výzdoba v kostele v Libiši. Ve všech jmenovaných kostelech patřili objednatelé do užší řady dvořanů krále Václava IV.

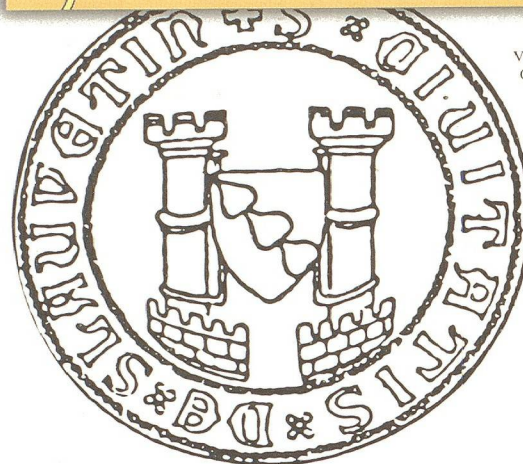
Donátorské scény, zobrazující šlechtice a vzdělané benediktinské mnichy spolu s opatem, dovolují vysvětlit ikonografickou jedinečnost slavětínských maleb. Výrazný mariánský charakter maleb připomene výzdobu kapitulní síně benediktinského kláštera na Sázavě, odkud mohli malíři čerpat i podněty italské malby, které se uplatnily na podání architektur a výpravných scén, zejména rozměrného Klanění tří králů. Italským motivem je i perspektivně pojednaný sokl, ukončující malby pod spodním pásem. Malby byly objeveny v roce 1872 při opravě kostela. Tehdy bylo odkryto jen několik scén, k celkovému odkrytí došlo při rekonstrukci kostela v letech 1880-1881. Malby tehdy restauroval, doplnil a upravil P. Maixner. Pod vedením doc. J. Josefika byly v letech 1994-1998 sejmuty výrazné obrysové kontury, zeslabeny linie a potlačená přemalba 19. století. Restaurátoři nemohli zcela vrátit malbám jejich původní charakter, nicméně významně přispěli k jejich oživení, sdělitelnosti a čitelnosti, která návštěvníkům a věřícím umožní udělat si představu o malířské výzdobě kostelů v době vlády Václava IV.: (1378-1419).

Zuzana Všecková
Ústav dějin umění AV ČR

Lit.: B. Matějka, Slavětín, v: Soupis památek historických a uměleckých v politickém okrese Lounském. Praha 1897, s. 71-75, F. Štědrý, Farní kostel sv. Jakuba Většího v Slavětíně. Method XXIV, 1898, s. 97-112, V. Mencl, Česká architektura doby lucemburské. Praha 1948, s. 101.
I. Hlaváček - Z. Hledíková, Vizitační protokol Pavla z Janovic z let 1379-1382. Praha 1973, s. 202-205.

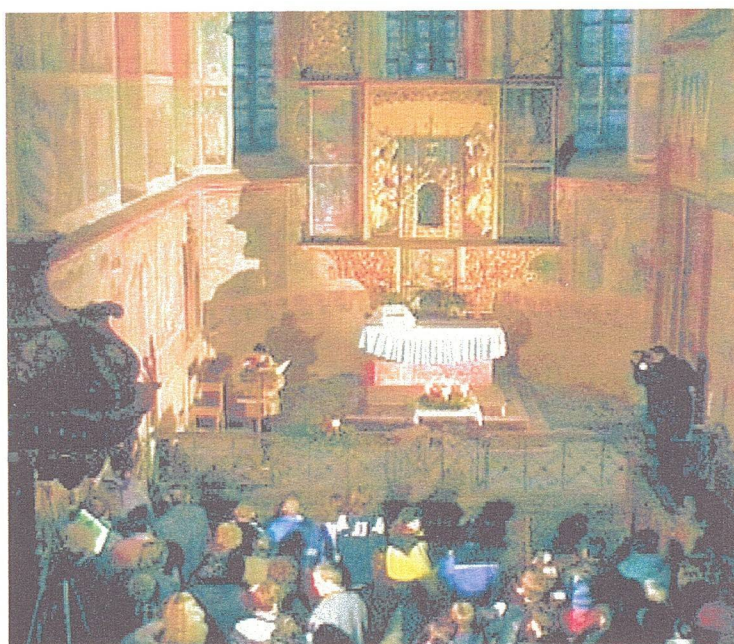
Vydal: Okresní úřad Louny, 2000
Grafika: © ADART s.r.o. Louny
Fotografie: Miroslav Kukla

viz KRONIKA str. 168

VHS
PAL

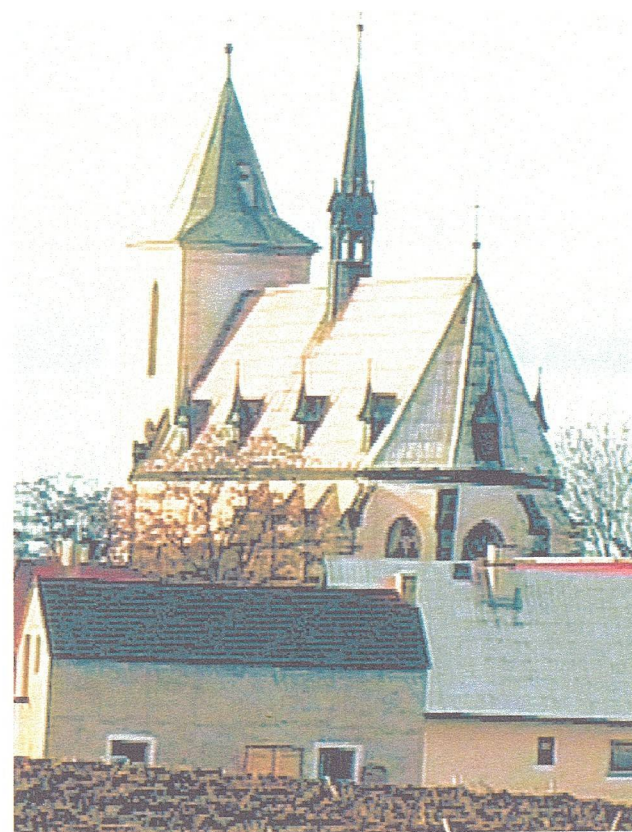
Účinkující:
 Miroslava Hušková - varhany
 ing. Miroslav Sochr - tenor
 Luděk Lůžek - bas
 Radka Mládková - soprán
 Romana Mikšová - soprán
 Jiří Kouba - trubka
 Milan Oulický - trubka

Kamery: Jan Franc, Josef Mezera
 Střih, zvuk, režie: Jan Franc
 © VIDEO FRANC LOUNY, 5.května 1307
 tel. 652439 - E-mail: video.franc@post.cz
 Prosinec 1999

ADVENTNÍ KONCERT SLAVĚTÍN 1999

Adventní koncert v chrámu sv. Jakuba Většího Slavětín 18. 12. 1999

Délka pořadu : 54 minut

ČESKÁ REPUBLIKA

V SYMBOLECH, ZNACÍCH A ERBECH

poslední dekády 20. století
první novodobé České státnosti
měst a obcí

SLAVĚTÍN

*Okres Louny, R. 1848 panství Peruc, kraj Rakovnický.
V latinských textech Slauetin, Slawietin, Slawatyn;
v německých Slavětín.*

Poprvé se Slavětín jmenuje r. 1268. Městečkem byl již ve třetí čtvrti 14. století. Znak městečka se nepochybně vyvinul z pečetiho znamení, doloženého už na pečetidle 14. věku. Štítek, který stojí mezi věžemi, náležel vrchnosti městečka, vladykům ze Rvenic. Barvy znaku se malují nestejně. nejčastěji modrý štít se stříbrnými věžemi a štítek zlatý se stříbrným pruhem a červenými listy, což lze považovat za správné. Na radnici je znak s červeným štítem, zlatými věžemi, zelenými římsami, zeleným štítkem, červeným pruhem a zelenými listy. Kombinace těchto barev na radnici se zdá svědčit novodobé přemalbě, při níž nebyly asi dodrženy správné barvy. Znak v kostele je zřejmě panský, takže jeho barvy nejsou rozhodující. Také A. Sedláček konstatoval v Heraldice štítek zlatý s pruhem a listy červenými.

Popis znaku: Na spodu modrého štítu je nízká stříbrná hradební zeď s cimbuřím o pěti stínkách po každé straně střední brány s jediným černým trámem v nadpraží. Za zdí vystupují dvě rovněž stříbrné okrouhlé věže bez oken, s římsou uprostřed výšky a se širokým cimbuřím o třech stínkách. Mezi věžemi je zlatý štítek se stříbrným kosmým vlnitým břevnem, na kterém jsou za sebou tři červené srdčité listy leknínové, špičkou vzhůru obrácené.

Pamětihodnosti: kaple Navštívení P. Marie, areál fary, socha sv. Jana Nepomuckého, kostel sv. Jakuba Většího, rodný dům K. Biebla - muzeum, zemědělský dvůr čp. 1 a kovárna čp. 52.

Současnost: Počet obyvatel 388, starosta - Josef Zahradka, zástupce starosty - Miroslav Rys, členové rady - Leo Suchý, Mojmír Holub, Pavel Novák, Jaroslav Jandl. Kronikář - Mojmír Holub.

9. června 1999
výlet MŠ do Lesoparku
v Chomutově

599

29. května
oslav Dne matek a Dne dětí

600

601

17.12.1999
Plavecký výjevík dětí MŠ
- plav. bazén v Lounech

DENÍKY BOHEMIA

PÁTEK 25. ÚNORA 2000

Slavětín chce pokročit při stavbě vody a plynu

VESNICE / Musíme být hotovi dřív, než skončí volební období, říká starostka

SLAVĚTÍN - Výrazně postoupit při přípravách na stavbě vodovodního a plynového potrubí chce obec Slavětín. Obec se spojila se sousedními Veltězi a Blšany, předběžný rozpočet počítá s desítkami miliónů korun.

"Plyn musí být do Slavětína přiveden dřív, než skončí volební období," uvedla včera starostka Slavětína Hana Šlechtová. V obci by mělo vzniknout 186 domovních přípo-

jek. Starostka se obrátila na Státní fond životního prostředí se sídlem v Chomutově, aby se informovala o možnosti získání státní dotace.

Stejně postupují práce na vodofikaci vesnice, potrubí bude taženo od vodojemu od Veltěž. "Musíme to provést, voda ve studních není kvalitní, pro mateřskou školu ji dokonce raději kupujeme," uzavřela starostka.

gk

603.

142 Kronika str. 183

604.

602.

Ministr Kultury ČR Pavel Dostál ve Skvětlém

605.

606.

607.

608.

via Kronika
str. 184

609.

610.

Ministr Kultury Pavel Dostál,
s doprovodem poslance p. Starce a
přednosty Okří p. Kopice

Viz Kronika str. 184

611.

612.

viz Kronika str. 184

613.

614

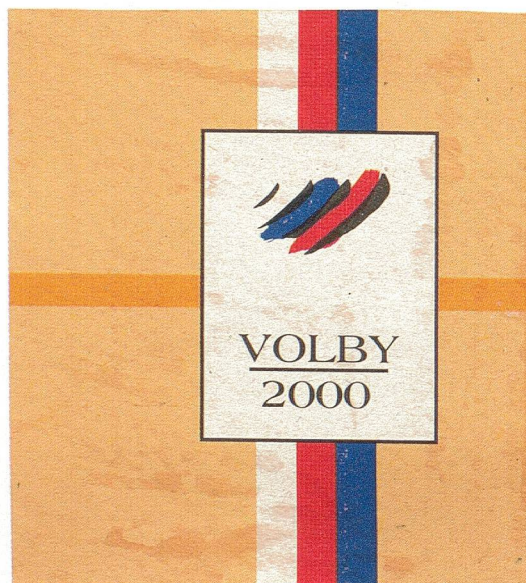
STOJÍCÍ ZLEVA:
 DOMONÍK KRUPKA, VACLAVA PLÍVOVÁ (uč.), Jan Graf, Josef Findra, Viktor Suchý, Martina Roháčová, Petr Nagy,
 Jana Čermáková, Petr Modrovský, Tereza Pavelková, JANA KOZÁKOVÁ (M.)

Str. 34

Školní rok 1999-2000

Obr. 615 – viz Kronika str. 180

VOLBY DO ZASTUPITELSTEV KRAJŮ
 12. listopadu 2000

Sedící vlevo:

Eliska Zabloudilová, Kateřina Plívová,
 Martina Šlechtová, Miroslava Modrovská,
 Kateřina Šimová, Eliška Holubová,
 Dominika Prochová, Karolína Plívová

Obr. 616

Vánoční koncert smíšeného pěveckého sboru
z Ročova s dirigentem K. Chloubov

viz KRONIKA
str. 184

Obr. 617

Mladý violoncelista z pražského pěveckého
sboru o vánocích v kostele ve Slavětíně

Rok 2001

str. 39

str. 618.

619.

620.

621.

622.

623.

624.

625.

626.

627.

628.

629.

630.

631.

633.

632.

634.

Staročeské MAJE 2001

635.

636.

637.

638.

MŠ 2001

Stojící zleva:

Josef Rus, Matěj Peterka,
Josef Jindra, Anna Peterková,
Katerina Šimová, Eliška Holubová,
Martina Roháčová, Alena Kratochvílová,
Karolína Plivová, Jan Gráf,
Štěpánka Fryčová.

Sedící zleva:

Petr Modrovský, Petr Špíler, Dominik
Krupka, Eliška Zabloudilová,
Tereza Pavelková, David Blažek,
Ladislav Zabloudil.

Jana Kozáková (uč.)
Jana Kozáková (m.)

642.

643.

644.

645.

Den děti 2001

Poutová soutěž hasičských družstev
ve Slavětíně

Historická stříkačka z Kysky
(dosud funkční) 646.

Slavětínské ženy 647.

Družstvo mužů Slavětín "A" 648.

649.

650.

651.

Výsledky
hasičské
soutěže

653.

652.

Vichrem polámané stromy
u zdravotního střediska

Konečně plynofikace! 655.

Perucká ulice

656.

Komplikace s kanalizací 657.

Podtlak pod silnicí

658.

oprava chodníku „na měščku“ 659.

Pokládání zemního kabelu
ve Wolkerově ulici

661.

Nápojení soklových na kanalizaci 660.

662.

STRUČNĚ

Starosta Slavětína uvolněn k práci pro obec

Slavětín - Uvolněného starostu má od prvního února Slavětín. Na lednovém jednání rozhodli zastupitelé, že Jaroslav Jandl, jenž až dosud zastával funkci vedle svého občanského zaměstnání, se bude věnovat výhradně správě své vesnice a sousední osady Kystra. Hodně práce a jednání vyžaduje druhá etapa plynofikace, jež po Slavětínu umožní ekologické vytápění i ve Veltěžích. Investorem je sdružení obcí, v jehož čele stojí právě Jaroslav Jandl. (vvn)

ROK 2002

663.

665.

PONDĚLÍ 4. ÚNORA 2002

LOUNSKO

Lidé se připojí zdarma

■ TÁŇA VAVŘÍNOVÁ

Slavětín nad Ohří - Zcela odlišný postup než lounští radní u své osady Brloh, zvolili vůči svým občanům zastupitelé ve Slavětíně. V obci skončila v polovině prosince první etapa plynofikace.

V současné době mají už občané doveden plyn až ke svým domům. "Zastupitelé rozhodli, že obec, jež získala dotaci Státního fondu životního prostředí, ponese náklady na plynofikaci v plné výši, lidé nebudou za přípojky platit," potvrdil starosta Jaroslav Jandl. Hned vedle svého stolu na radnici má krabičku a po-

hotově předvede domovní regulátor plynu. "Doba je pro venkov neobyčejně těžká, to víme nejlépe my, kteří tu denně žijeme," dodává. Obec tedy zaplatí občanům i plynové regulátory, jejichž cena se pohybuje kolem dvou tisíc. "Do konce dubna by je měly dostat všechny domácnosti ve vsi," tvrdí starosta. Obec, stejně jako všechny další, jež postavily plynové rozvody s příspěvkem Státního fondu životního prostředí, je vázána podmínkou připojení 90% domácností do konce září příštího roku.

Podle zastupitelů bude pro většinu z nich dostatečnou

zátěží zakoupení topidel a v případě, že by lidé museli ještě platit tisícové částky za přípojky, by mohlo dojít k tomu, že by obec musela část dotace vrátet státu.

Zatímco první etapa přivedla plyn do Slavětína od čističky osiv před sousedními Veltězi, druhá etapa představuje vlastní plynofikaci Veltěží. "Předpokládáme, že nám počasí umožní zahájit výstavbu druhé části v březnu, v červnu by měli mít plyn ve svých domech i lidé ve Veltěžích," věří starosta. Jaroslav Jandl, jako předseda sdružení pro plynofikaci obcí Slavětín,

Veltěže a Počedělice nevidí důvod, proč by se dobré zkušenosti a spolupráce, vytvořené v první části stavby, neměly zúročit i v nadcházejícím jaře. "Újezdní stavební úřad v Lounech je pro nás spolehlivý partner, dobré zkušenosti máme i s plynárnami i soukromou stavební firmou z Brloha, jež byla generálním dodavatelem první etapy stavby. Pokud opravdu chceme mít obec bez dýmu z nekvalitního uhlí a nechceme přijít o stromy v okolí, pak musíme postupovat tak, aby plyn byl dostupný pro všechny lidi v obci," tvrdí Jaroslav Jandl.

Ve čtvrtek 20. prosince mne navštívili zástupci Obecního úřadu Slavětín nad Ohří paní Hlavanová a pan Jandl a popřáli vánoční svátky i s dárkem. Bylo to milé překvapení. Velmi jim děkuji, že se vracejí k tradici, která již ve Slavětíně byla. Božena Racková, Domovdůchodců Louny. J

664.

Starosta Slavětína Jaroslav Jandl, Břislav Dobromil Konečný, Panenského Týnce Václav Švajcar a Chlumčan Zdeněk Topič (zleva) při včerejším odpoledním podepisování smluv o založení Mikroregionu Perucko. Foto: Petr Klášť

666.

Starostové včera podepsali zakládací listinu svazku obcí

■ TÁŇA VAVŘÍNOVÁ

Peruc - Starostové z patnácti obcí východní části okresu, od Vinařic na lounském Podlesí přes Hříškov, Vrbno a Peruc a až po maličké Úherce na hranicích se sousedním Kladenskem, se sjeli včera v Peruci. V zasedací síni radnice pak byla slavnostně podepsána zakládací listina Mikroregionu Perucko.

"Abychom dosáhli na prostředky z fondů Evropské unie, museli jsme spojit síly," předdeslal perucký starosta Josef Vilhelm. Sídlem nového mikroregionu je Peruc, čle-

nové včera zvolili i orgány a funkcionáře nového svazku. V současné době, ještě před oficiálním založením, spolupracují obce na Bítínách například při výstavbě plynového potrubí. Na něj se postupně napojuje Toužetín s osadou Donín, Vrbno nad Lesy, odkud plyn přes Hřivčice zamíří do Peruce.

Na svém prvním oficiálním setkání se starostové seznámili mimo jiné i se vzorem osnovy projektu, jenž je nutným předpokladem pro každou žádost o státní příspěvek státu, nyní i z programu Sapard, financovaného EU.

"Druhou nezbytnou podmínkou ovšem je, aby žádající obec byla součástí některé z mikroregionů," upřesnil Josef Vilhelm.

Obcím na Bítínách se tak nabízí mimo jiné i šance z prostředků na obnovu a ochranu krajiny vrátit celé oblasti původní uspořádání. To se týká zejména území, kde kdysi hospodařilo ve své původní podobě JZD Bítiny se sídlem ve Vrbně nad Lesy - ve snaze po získání nové orné půdy bylo zcela zbaveno stromů, alejí, vodotečí i polních cest.

Pochod Předjaří v Poohří

se nelíbil jenom stádečku divočáků

ROMAN DANIŠ

Slavětín nad Ohří - Masa turistů brzdí vlak pět minut, než každý vystoupí. Odtud míří spořádaně sichni dobrý kilometr do hospody. a celý den patří pochodníkům, k jako před léty a tak i dnes.

Na startu bzučí jak v úlu před letěním včelek za první potravou jívám. Organizátoři od agilního sefa Rychnovského až po jednu nejobětavějších Alenu Hájkovou, zdají podklady k pochodu, provávají odznaky Jarních kilometrů 02, nebo keramické suvenýrky a zvánky na další turistiku konče. výv starosta obce Jaroslav Jandl

se na raní hemžení přijde podívat a přinese pohledy své obce.

• Nejdřív jsme zavedeni k prastaré Ohři. U visky Kystry dělá tři poslední ohromné zátočiny a potom na cestě k litoměřickému Labi už zvolní. Řeka je zvedlá a je znát její předjarní síla. A že je prastará!

Míjíme důchodce Ing. Milana Zelenku, kterému náladu nezkaží ani francouzské hole, které mu lékaři naordinovali. Vykládá, co vše má v plánu, i do Žatce na Anežku Českou přijde. Lenešickou partu dětí vede též František Štěpánek. Jejich asociace sportu pro všechny má za týden doma turnaj v líném tenise, za dva zavítají do Chožova na

Medvědí stezku. Pak na okresní kolo v atletice... Prosím tolerovat slovo důchodci, napsal jsem je u obou neprávem!

Váhající sedmnáctky nerad poučuji o dalším postupu (manželka naopak říká, že mi to dělá dobře). Přiznají, že jdou pochod prvně v životě, mapu nemají a potřebovaly by podrobnější popis nebo jednoznačnější proznačení. Náladu však zkaženou nemají, navíc když řeknu, že není hanbou držet se zkušenějších. Takovým je kupříkladu černčický Jaroslav Runza. Pochod má nejdelší trasu 35 km, ale on si přidá na padesátku, a proto byl v Libochovicích!

U potoka Débeř zastavují holčičky. Proč jdou proti, když je třeba jít v našem směru? Vystrašeně sdělují, že potkali divočáky a jdou zkratkou do Peruce. Ani pozvání jít s námi je neuspokojuje. Že bych vypadal též jako kanec?

Na Krásnou vyhlídku dojdeme, když všichni vyjeknou. Přes údolí je vidět stádo divočáků! Turisté les zneklidnili a hledají tišší místo.

Hezký altán spravují Lesy ČR. Reliéf znázorňuje asi 35 viditelných kopců: Oblík, Brlík, Syslík, Vraník, Oltařík. Z názvů si uděláte. hned dětskou říkanku, Nad všemi trůní majestátní Milešovka (837m).

Do Slavětína přicházíme z druhé strany, než jsme ráno vyšli. Pěkná obec je jedna z nejstarších v Čechách. Novotou svítí kostel sv. Jakuba, kaple Navštívení Panny Marie a má z roku 1990 znovu obnovenou bustu Masaryka. K ní položili kytici předseda KČT Lokomotivy Louny Tomáš Chaloupek a za výbor Sokola Vlastimil Makovic (jeho manželka přinesla tácek domácích krémových věnečků).

Taková byla sobota 2. března, kdy přišlo 370 účastníků z Loun, Žatce, kolektivů z Tuchořic, Litoměřic, Litvínova a jednotlivců třeba až ze Sokolova nebo Turnova.

Odborníci se starají vesnicím o světlo

■ TÁŇA VAVŘÍNOVÁ

Slavětín, Dobroměřice - Do péče specializované firmy, jež udržuje veřejné osvětlení v Lounech, předává letos svoje veřejné světelné zdroje i Obecní úřad ve Slavětíně.

"Radili jsme se s obcemi, které už tuto službu využívají a neslyšeli jsme jedinou

stížnost," zdůvodnil rozhodnutí zastupitelů obce starosta Jaroslav Jandl. Zcela spokojen je s prací lounské pobočky pražské firmy i starosta Dobroměřic Stanislav Havlena: Podle něj zcela odpadly dřívější stížnosti obyvatel na nesvítící lampy. Podobně jako v Lounech, i v Dobroměřicích nyní platí, že lampy jsou označeny a jejich poruchu hlásí údrž-

bářské firmě přímo občané, jež mají nejlepší kontrolu a pochopitelně i zájem, aby okolí jejich domků bylo osvětleno. Velmi podstatný je podle Stanislava Havleny i fakt, že finanční náklady na údržbu veřejného osvětlení nenarostly, i když je v minulosti udržovala ve velmi problematické kvalitě soukromá elektrikářská firma z okolí.

Úklid obce může vyřešit až nový roční rozpočet

Slavětín - Stále větším problémem se stává pro Slavětín od počátku července úklid obce a údržba veřejné zeleně.

Dva dělníci, kteří obec uklízejí a udržují veřejnou zeleň, pracovali poslední dny v osadě Kystra. Jezdí sem sice převážně chalupáři, nicméně i tady je třeba kosit trávníky a udržovat náves v čistotě a bez plevelů. "Na to, abychom si nechali stromy a zeleň udržovat prostřednictvím odborných firem, rozhodně nemáme prostředky," zvažuje starosta Jaroslav Jandl. Odborníky pozval obecní úřad jen k profezávce stromů v ulici

od radnice k hlavní silnici, všechno ostatní musí zvládnout veřejně prospěšní. Od července, kdy smlouva s Úřadem práce Louny končí, bude obecní úřad řešit úklid zatím formou brigád nebo částečného pracovního úvazku, např. po dva dny v týdnu. Navíc obec nemá peníze. "Pokud se do konce roku situace nezmění, můžeme si na úklid a údržbu veřejné zeleně pro příští rok naplánovat potřebnou část v rozpočtu obce. Letos však jsme s ničím podobným nepočítali, veřejně prospěšní nám uklízeli obec už několik let," shrnul starosta Jandl.

(vvr)

Alej na slavětínské návsi potřebovala prosvětlit, větve i kmeny začaly padat

■ TÁŇA VAVŘÍNOVÁ

Slavětín - V souladu s rozhodnutím zastupitelstva prořezávají v současné době pracovníci lounských Agroslužeb letitou alej na návsi ve Slavětíně.

"Prořezávku jsme předem

oznámili lidem, neboť každý zásah do obecní zeleně je středem bedlivé pozornosti celé obce," předeslal starosta Jaroslav Jandl. Podle něj vyhlíží prořezané stromy dobře a ulice je přitom dostatečně prosvětlena, což bylo cílem celé akce. "Prořezávka ná-

vesních alejí vyžaduje jiná pravidla než městské stromy, ve Slavětíně nejde v žádném případě o tak zvaný hlavový řez, kdy koruna stromu padne až k hlavě kmene," uvedl za provádějící firmu Ing. Jiří Zahradníček.

Podle něj zmlazené lípy,

kaštiny a ostatní listnáče na návsi brzy znovu obrostou tak, že obrys jejich korun se vyrovná původní velikosti. Po probírce však odpadne nebezpečí, že by staré a odumřelé větve při bouři nebo větru spadly a poškodily domy na hlavní ulici.

←
JARO
2002

670.

671.

ČERVEN 02

svobodný hlas

Zmrzačené lípy,

zmrzačený Slavětín...

Jsou chvíle, kdy věci přestávají mít smysl, kdy se vám nechce žít. Jezdil jsem rád do půvabného Bieblova Slavětína, jehož návěs zdobily koruny velebných lip. Poslední zastavení mne šokovalo. Některým místním barbarům vadily překrásné koruny a tak je znetvořil. Zřejmě za využití plošiny a motorové pily. Kostá Biebl a jeho tatínek se v hrobě obracejí. Jak oni ty stromy milovali... Žijeme v úžasném hyenistickém věku, kdy v některých obcích platí hlas bezcit-

FOTO DAVID HEITL

FOTO DAVID HEITL

ných figur, které obhajují znetvořování staletých velebných stromů vydechujícím harmonií celým generacím. Na svou obhajobu si obec zaplatí povedenou „agenturu“, která jim dá jidášské razítko, že vše je v pořádku. Ostatně o dřevu je zájem... Hnus. Hnus. Prokletí vám, kterým vadí, že stromy, živé moudré bezbranné bytosti, stíní a mají listy, které padá... Jak krutý bude váš pád do pekel horoucích, křiváci křiváci! (Na snímku „úprava“ stromů na návsi v Blšanech a znetvořené koruny ve Slavětíně).

Ivo Markvart

672.

STAJI ZA PŘEČTENÍ

673.

674

Ošetření korun stromů

675.

676.

677.

Výročí T.G.M.

Zleva: p. Koudela, p. Mačovic, p. Suchá ml.,
Starosta p. Jandl, poslanec p. Starec,
starosta Podbořan, p. Suchá, p. Suchý a
M. Holub.

678.

679. Pokládání květin

680.

Staročeskí MÁJE 2002

8m, 55

682.

Starosta
p. Jandl
681.

683.

684.

Místostarostka p. Klavanová

MÁJE 2002

685.

687.

686.

688.

689.

690.

691.

692.

dopisy

■ Do pekel horoucích padneme opravdu my?

K článku „Zmrzačené lípy, zmrzačený Slavětín“ (Svobodný hlas č. 25 z 20. června 2002): „Vážený pane Markvarte, to, co jste si dovolil napsat, se vymyká všem lidským pravidlům slušnosti. Kdo Vás osobně pověřil vměšovat se do záležitostí naší obce, to je mi záhadou. Každý občan má právo uvést své názory. To, co jste předvedl Vy, je důkaz, že jsme opravdu na tom tak „dobře“, že nám do věcí obcí, a hlavně do rozhodnutí zastupitelstva obce, může povídat „kde, kdo“. Vaše obraty v článku o úpravě stromů ve Slavětíně mají co do sebe. Zneužíváte svoji znalost o rodině Konstantina Biebla, například větou „Jak oni ty stromy milovali...“. V životě jste K. B. neviděl, tak jak můžete zneužívat jeho jméno? Nechci se dostat do stejných obrátů jako Vy, mám na mysli vaše slova „zmrzačený Slavětín, hyenistický věk, jidášské razítko, hnus, hnus, křiváci“ apod. V jednom Vám dávám za pravdu - žijeme v hyenistickém věku. Lidí, kteří si myslí, že jsou nejlepší, si mohou dovolit napsat do médií článek, který není objektivní a který se nezakládá na pravdě. Proč jste nepřišel za starostou obce nebo za jiným zastupitelem a nezeptal se, proč jsme řešili úpravu stromu tak, jak je tomu dnes? Mohl jste také zajít za lidmi, kteří pro Slavětín pracují, za tak zvanými „VPP“. Ti by mohli vyprávět, jaké problémy jsou s těmi „stoletými miláčky“. Mohl jsem Vás seznámit s problémy, které nás vedly k tomuto tak nepopulárnímu kroku. Mohl jsem Vám předložit dokumentaci poražených a ořezaných stromů a také stromů, které v minulé roce zničila vichřice, které ničily majetek občanů a v nejhorším případě mohly také zabít! Je plno případů, které dnes a denně slyšíme v rádiích a vidíme v televizi. Prostě starý strom je problém a tento problém zabíjí. Vy, pane Markvarte, jste ten, kdo si to vezme na svědomí? Já tedy ne a ani zastupitelstvo obce Slavětín. Tak začněte přemýšlet a věrte, že nejsme „netvoři, hyeny, jidáši, křiváci“. Vaše polemika, že je o dřevo zájem, je opravdu tak zavádějící, že žasnu, jak Vás může státní instituce, jako je Městský úřad Louny, zaměstnat. Chtělo by to udělat nový konkurs. Jediné vysvětlení vidím v tom, že když se ještě podstatně horším způsobem řešil průřez stromů v Lounech, tak jste „jako odborník, který může napadat všechny firmy, které mají razítko“, nenapsal nikde ani slovo. Asi Vás dobře platí, nebo máte strach. Nakonec se Vás, pane Markvarte, ptám - myslíte, že do pekel horoucích padneme opravdu my?“

Jaroslav Jandl, starosta obce Slavětín

693.

*Odpověď starosty obce p. Jandla
na článek Jro Markvarta.*

Obec vybuduje muzeum v Bieblově rodném domě

Slavětín nad Ohří (oko) - Do obnovy takzvaného „modrého salonku“ v rodném domě básníka Konstantina Biebla se pustila radnice ve Slavětíně nad Ohří na Lounsku. Ještě letos v něm chce vytvořit malé obecní muzeum.

„Oslovili jsme místní, aby nám nosili věci do sbírek. Sešly už se staré fotografie, pohlednice, ale

třeba i účetní knihy. Exponátů ale pořád ještě není tolik, kolik bychom si představovali. Biebl tu už měl pamětní síň v osmdesátých letech, byla ale příliš zařízena v komunistickém stylu, ačkoli on komunističtí nepochybně byl. Její podobu nyní chceme pojmout jinak,“ řekl starosta obce Jaroslav Jandl. *Pokračování na straně D2*

Rodný dům Konstantina Biebla dnes patří obci, nemusí ho od nikoho kupovat. „Jednou se tu budou zastavovat autobusové zájezdy,“ sní starosta. Malá ves má pro to ještě jeden předpoklad - zrekonstruovaný kostel, kde byly před několika lety odkryty vzácné fresky.

Podobný záměr vybudovat muzeum má v kraji například ještě Hoštka na Litoměřicku, kde by mělo vzniknout ve věži kostela. Z menších sídel se už podařil Třebívlicím, kde vítá návštěvníky pamětní síň Goethovy milenký Ulriky von Levetzow.

695.

Majitel z Prahy se nechal přemluvit

Slavětín - Za svůj diplomatický úspěch považuje starosta Slavětína Jaroslav Jandl dohodu s majitelem poškozeného domku na návsi, jenž žije trvale mimo obec. Po dlouhé době se jej totiž podařilo přesvědčit, aby ve spolupráci s obecním úřadem nevzhledný domek v centru obce, který hyzdí Slavětín a přitom už nemá smysl jej opravovat, zlikvidoval. Až dosud se důchodce z hlavního města obával, že na demolici nebude mít peníze. (vvn)

694.

Slavětín chystá stavbu pečovatelského domu, chce jej nabídnout i sousedům

■ TÁŇA VAVŘÍNOVÁ

Slavětín nad Ohří - Celkem 28 seniorů ze Slavětína i okolí by měl posloužit dům s pečovatelskou službou, jehož výstavbu plánuje obecní úřad.

Stavba je zatím k vidění pouze na projektu, který má starosta zpracován a chystá se jej vystavit na vývěsní tabuli obce. Pěkný dům s obytným podkrovím by měl vyrůst v části obce při výjezdu na Radonice, kde je klid a pěkný výhled na blízké Středohoří. „Protože jsme sou-

částí Mikroregionu Perucko, můžeme po dokončení nabídnout služby pečovatelského domu i nejbližším sousedům,“ zvažuje starosta obce Jaroslav Jandl. Při rozhodování zvažovali zastupitelé hlavně fakt, že umístění starých lidí z obce v pokročilém věku jim rozhodně neprospěje, neboť těžce snášení jak změnu bydliště, tak i každodenní kontakt s přáteli, sousedy a známými. Podle zpracovaného projektu náklad na výstavbu DPS představuje 19,6 milionu korun, na stavbu útluků pro seniory vyčlenil stát do-

taci, z níž by bylo možno pokrýt více než 18 milionů nákladů.

Jak napovídá projekt, vedle pokojů pro klienty by byly v pečovatelském domě i pokoje sester, ošetřovna lékaře, místnost pro pečovatelskou službu, k tomu klubovna a společenská místnost. Mimo nesporný přínos pro seniory z celé oblasti od Peruce k Lounům přinese pečovatelský dům obci i nová pracovní místa pro ženy, které jsou na trhu práce stále nejohroženější skupinou.

696.

Ve Slavětíně obnovují pamětní síň slavného rodáka Konstantina Biebla

■ TÁŇA VAVŘÍNOVÁ

Slavětín nad Ohří - Rodný dům básníka Konstantina Biebla bude znovu návštěvníkům Slavětína připomínat slavného rodáka. I přes nepříliš zdařilou rekonstrukci domu s popisným číslem 60, jež proběhla v polovině 70. let, však zdejší zastupitelé věří, že nynější obnovená expozice v tzv. modrém salonku má šanci přilákat do obce milovníky Bieblovy nevšední poezie. Básník tragicky zahynul před padesáti lety.

"Obrátili jsme se na všechny obyvatele obce, aby pokud možno poskytli obecnímu úřadu všechny zajímavé dokumenty,

fotografie nebo jiné předměty, jež by básníkův život v obci mohly přiblížit," vysvětlil starosta obce Jaroslav Jandl. Z pohledu památkářů je sice historická stavební hodnota domu po nezdařilé modernizaci téměř nulová, také stávající uspořádání výstavy je poplatné době svého vzniku v letech reálného socialismu. Z původního rodného básníkovy domu zůstal jen půdorys s useknutým rohem.

Nicméně naposledy minulý týden přijel do obce další autobus s turisty, kteří stále častěji vyhledávají zdejší kostel sv. Jakuba většího, kde mimo původní románskou část ze 13. století jsou pro turisty silným magnetem velkoplošné go-

tické fresky, jež patří k nejlépe zachovalým i uceleným souborům v Čechách. Na přilehlém hřbitově je mimo Konstantina Biebla pochováno i několik dalších známých osobností české vědy a kultury. Přímo před Bieblovým domem je pak památný strom s objemem kmene 150 cm. "Chceme využít blízké Peruce a v budoucnu spojit své síly, abychom do obce přivedli co nejvíce turistů a pochopitelně jim měli i co nabídnout," uzavírá starosta.

Mimo památky má obec dobré zázemí pro rozvoj turistiky také ve zdejších penzionu na farmě Suchých, která chová na rodinné farmě lamy a pštrosy.

697.

Úklid obce může vyřešit až nový roční rozpočet

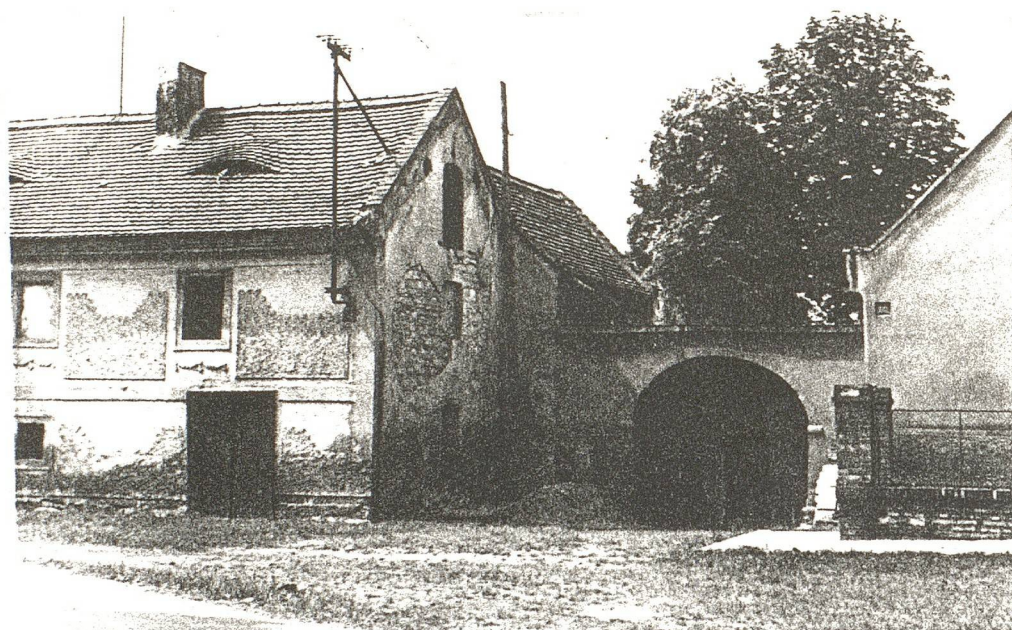
Slavětín - Stále větším problémem se stává pro Slavětín od počátku července úklid obce a údržba veřejné zeleně.

Dva dělníci, kteří obec uklízejí a udržují veřejnou zeleň, pracovali poslední dny v osadě Kystra. Jezdí sem sice převážně chalupáři, nicméně i tady je třeba kosit trávníky a udržovat náves v čistotě a bez plevelů. "Na to, abychom si nechali stromy a zeleň udržovat prostřednictvím odborných firem, rozhodně nemáme prostředky," zvažuje starosta Jaroslav Jandl. Odborníky pozval obecní úřad jen k prořezávce stromů v ulici

od radnice k hlavní silnici, všechno ostatní musí zvládnout veřejně prospěšní. Od července, kdy smlouva s Úřadem práce Louny končí, bude obecní úřad řešit úklid zatím formou brigád nebo částečného pracovního úvazku, např. po dva dny v týdnu. Na víc obec nemá peníze. "Pokud se do konce roku situace nezmění, můžeme si na úklid a údržbu veřejné zeleně pro příští rok naplánovat potřebnou část v rozpočtu obce. Letos však jsme s ničím podobným nepočítali, veřejně prospěšní nám uklízelí obec už několik let," shrnul starosta Jandl.

(vvn)

698.

STARÉ SNÍMKY ZE SLAVĚTÍNA

699.

700.

Kostel Sv. Jakuba z jihu
701.

702.

Kaple Nanebevstoupení Panny Marie

Výtvarnice vystavuje ve třech městech

■ JOSEF POLÁČEK

Učitelka, výtvarnice Mgr. Klára Mašanská, žije a tvoří v malebném Slavětíně s bohatou historií a památkami, kterým dominuje kostel sv. Jakuba Většího, jež je uměleckým skvostem a jedním z nejkrásnějších v Čechách. Interiér kostela, zejména nástěnné malby zapůsobí na každého.

Historických památek ve Slavětíně a v blízké Peruci je mnoho. Doteky s nimi dávají podněty Kláře Mašanské k výtvarné práci. Převažuje v ní přirozenost. Především příroda ve Středohoří jí slouží jako klíč k varhanům, které má ve své

duši. Výtvarná hudba se odráží v její tvorbě. Lounské veřejnosti se představuje pravidelnými výstavami pořádanými v čajovně U Svatého Mikuláše, ve varnsdorfských galériích v Lužických horách, v knihovně v Dobrušce a jinde. Zúčastnila se už sedmdesáti výstav společných nejen v Čechách a Slovensku, ale i v Polsku, Holandsku, Belgii, Japonsku a jinde. Jako členka Spolku sběratelů a přátel exlibris v Praze dosáhla ocenění za tvorbu knižních značek, zejména na přehlídce mladých tvůrců v Poděbradech. Je zastoupena v galérii Univerzity Karlovy v Praze, v polském muzeu exlibris v Malborku, v Chrudimi, v divadelní

galerii "D" ve Varnsdorfu a jinde. Často se říká, že na vesnici nejsou podmínky k tvůrčí umělecké práci. Mgr. Klára Mašanská ze Slavětína dokazuje, že opak je pravdou. I když v místě není výstavní síň, lze vystavovat jinde, třeba až v japonském Sapporu. Klára Mašanská v současné době dokonce vystavuje najednou na třech městech. Kresby uhlím "Vrásnění" ve varnsdorfské galerii "Liduška", v lounské čajovně "Chvála dřevu", v Hradci Králové novoročenky a exlibrisy. Tvořit znamená vyjadřovat to, co má člověk v sobě. Musí mít nejen talent, ale i vůli, musí mít chuť do výtvarné práce.

703.

Zahájení a ukončení
11. ročníku Memoriale St. Kucéry

704.

viš KRONIKA str. 207

705.

19. 2002

→ STOJÍCÍ:

Zabloudil Ladě, Špíler Petr,
Krupka Dominik, Tancoš Zdeněk,
Rus Josef, Babický Milan

→ SEDÍCÍ

Holmanová Petra,
Pavelková Tereza,
Jirkovská Tereza,
Hyklová Michala,
Plívová Karolína,
Zabloudilová Eliška,
Nejedla' Andrea

viZ KRONIKA str. 207

706.

RoK 2003

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ
VE SLAVĚTÍNĚ
si Vás dovoluje srdečně pozvat na
HASIČSKÝ PLEŠ
 který se koná v sobotu 1. března 2003 od 20.00 hodin
 v místní Pohodovně.
 K tanci a poslechu hraje hudební skupina
 Srdečně zvou pořadatelé **TRAXAS** *vstupné 50,- Kč*

V neděli 2.3.2003 pořádají hasiči ve spolupráci s místním klubem žen
DĚTSKÝ KARNEVAL
začátek 14.00 hod. vstup dobrovolný soutěž masek

KRONIKA
str. 217

707.

708.
duben 2003
v Jiráskově ulici hasili
kasiči z louh požár auta

710. Duben 2003 - vichřice poškodila střechu
školovny

709.

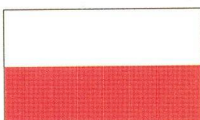
711.
komise při referendu
o vstupu do EU

Informace o projektu "Učíme se spolu"

Tájékoztatás az "Együtt tanulunk" projektről

Informacja o projekcie "Uczymy się razem"

Informácie o projekte "Učíme sa spolu"

Information about the 'Learning Together' project

Mezinárodní Visegrádský Fond
Nemzetközi Visegrádi Alap
Międzynarodowy Fundusz Wyszehradzki
Medzinárodný višegrádsky fond

712

713.

*Studenti a učitelé soukromého gymnázia
 „Od Rydkradem“ s mezinárodní delegací
 ve Slavětině - červenec 2003*

714.

V letošním roce bylo obnoveno
vítání občánků,

Městořadosta Václav Rokač a členka OZ
Mgr. Klára Maňanská a člen OZ Jan Leník

715.

Nela DITTRICHOVÁ

716.

Karolína NOVÁKOVÁ

717.

718.

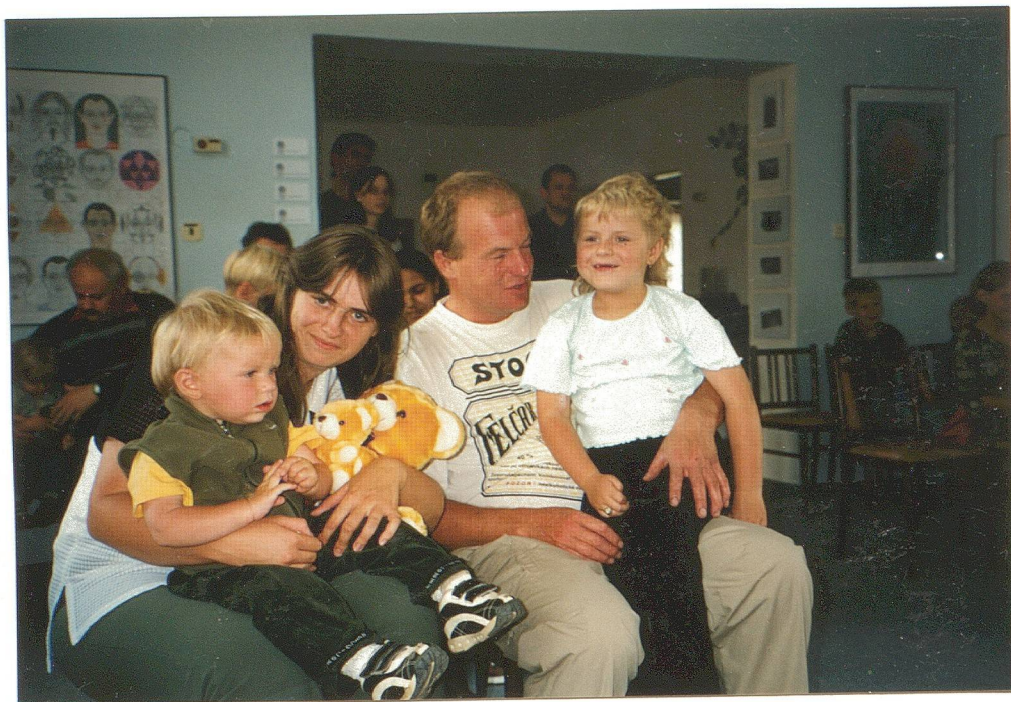
Veronika KOPECKÁ

719.

720.

Tomáš NEJEDLÝ

721.

Dominika VYŠATOVA'

722.

723.

724.

Zřízení plynového topení
v Domě Konstantina Biebla

viz KRONIKA
str. 215

Kromě topení i malba a položení Eoberce

725

V sále topení a nové lino

726.

727.

Výstava ke 100. výročí SOKOLA ve Slavětíně

728.

dn. 70

Vánoční koncert souboru
K. Chlouby z Ročova
729.

730.

Tradiční vánoční koledy
v Středním větráku - Milan Oulický
- Jiří Kouba

K Hanýskovi přibyl Andryšek... Na rodinné farmě Lea Suchého ve Slavětíně, kam s oblibou jezdí na výlety mateřské školy, mají přírůstek. Vedle běžných domácích zvířat chovají také pštrosy, kamerunské kozy a jihoamerické lamy guanako. Poslední zářijové pondělí přišlo po roce na svět další lamí mládě. „Těšili jsme se, že to bude holka, Andrea, ale zase je to kluk,“ říká Leo Suchý. Mládě je věrnou kopií svých rodičů, se kterými cupitá po výběhu.

731.

732.

733.

Slavnostní vánoční osvětlení
Kostela a radnice

734.

→ STOJÍCÍ:

Bruna Petr, Čonka Marek,
Rus Josef, Chládková Kristýna,
Zabloudil Ladislav,
Čonková Nikola,
Fryčová Štěpánka,
Kopecký Milan

→ SEDÍCI:

Brunová Helena,
Jirkovská Tereza,
Nejedla Andrea,
Zabloudilová Eliška,
Pavelková Tereza,
Lenková Dita,
Jandlová Marie,
Bořková Kateřina

MŠ Slavětín

Vr. 73

735.

→ STOJÍCÍ:

Zabloudilová Eliška,
Nejedla Andrea,
Blažek David,
Pavelková Tereza,
Jirkovská Tereza,
Zabloudil Ladislav,
Bruna Petr,
Babický Milan

→ SEDÍCI:

Jandlová Marie,
Štary Tomáš,
Holemanová Petra,
Lenková Dita,
Fryčová Štěpánka,
Chládková Kristýna,
Chládková Zita,
Brunová Helena

Školní rok 2002-2003

736.

Roč 2004

Jarní koncert smíšeného
pěveckého sboru K. Chlouby
z Ročova (tentokrát v Peruci)

737.

Záběr ze Staročeských
Májů - vyvádění děvčát

738.

FOTO KVĚTA TOŠNEROVA

Ve Slavětíně startovali i cyklisté... Letošního turistického pochodu Předjaří v Poohří se zúčastnilo téměř čtyři sta třicet turistů a i třicet cyklistů. Na snímku starostové Josef Vilhelm z Peruce, lounský Jan Kerner (na kole) a Jaroslav Jandl ze Slavětína slavnostně přestřihávají startovní pásku a oficiálně otevírají cyklotrasu č. 202 Louny - Slavětín - Peruc.

Předjaří v Poohří 2004

fotbal

Tabulka okresního přeboru dospělých - 16.kolo - 13. března

1.Slavětín	16	11	2	3	20:12	36(11)
2.Krásný Dvůr	16	10	1	5	38:26	31 (7)
3.Chlumčany	16	7	5	4	31:21	26 (2)
4.Podbořany	16	7	4	5	28:12	25 (1)
5.Louny B	16	6	6	4	32:17	24 (0)
6.Postoloprty	16	7	3	6	28:30	24 (0)
7.Pan. Týnec	16	6	5	5	27:18	23 (-1)
8.Hříškov	16	6	4	6	30:30	22 (-2)
9.Zeměchy	16	6	3	7	27:21	21 (-3)
10.Velká Černoc	16	5	6	5	27:21	21 (-3)
11.Peruc	16	5	5	6	22:28	20 (-4)
12.Dobroměřice B	16	6	2	8	20:34	20 (-4)
13.Holedeč	16	5	4	7	18:22	19 (-5)
14.Černčice B	16	4	5	7	24:30	17 (-7)
15.Staňkovice	16	4	3	9	21:36	15 (-9)
16.Petrohrad	16	3	2	11	17:53	11(-13)

Výsledky: Velká Černoc - Petrohrad 0:1, Chlumčany - Louny B 2:1, Zeměchy - Postoloprty 1:1, Podbořany - Krásný Dvůr 1:1, Panenský Týnec - Staňkovice 4:3, Dobroměřice B - Slavětín 3:0, Černčice B - Hříškov 1:0, Peruc - Holedeč 1:1.

Jaroslav Mička

SK Slavětín

739.

740.

**Družina Pobytu v přírodě Sokolské župy Sladkovského
pořádá v sobotu 27.března 2004
jarní den v přírodě s názvem "Po stopách Předjaří"
v okolí Slavětína a Radonic**

741.

Snímek z vydařené akce Sokola

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ SLAVĚTÍN

VÁS SRDEČNĚ ZVE
NA PLES, KTERÝ SE
KONÁ V MÍSTNÍ
SOKOLOVNĚ

DNE 13. 3. 2004

OD 20.00 HODIN

K Tanci A POSLECHU

HRAJE

OBLÍBENÁ KAPELA TRAXAS

VSTUPNÉ 50 Kč

OSOBNÍ POZVÁNÍ

V NEDĚLI 14. 3. 2004

OD 14.00 HODIN

POŘÁDÁ SDH A KLUB ŽEN SLAVĚTÍN

DĚTSKÝ MAŠKARNÍ KARNEVAL

PRO DĚTI A RODIČE JE PŘIPRAVEN

PESTRÝ PROGRAM

742.

*Hasiči se postarali
o pestré odpoledne
pro děti.*

*(viz KRONIKA
str. 231)*

743.

744.

úpravy terénu

745.

746.

Smíšené družstvo odbíjené
Sokola Plavětin při turnaji
v místní sokolovně s hosty
ze Sokola Černčice.

(viz KRONIKA str. 229)

Po větrné smršti musela být
většina topolií kolem hřiště pokácena

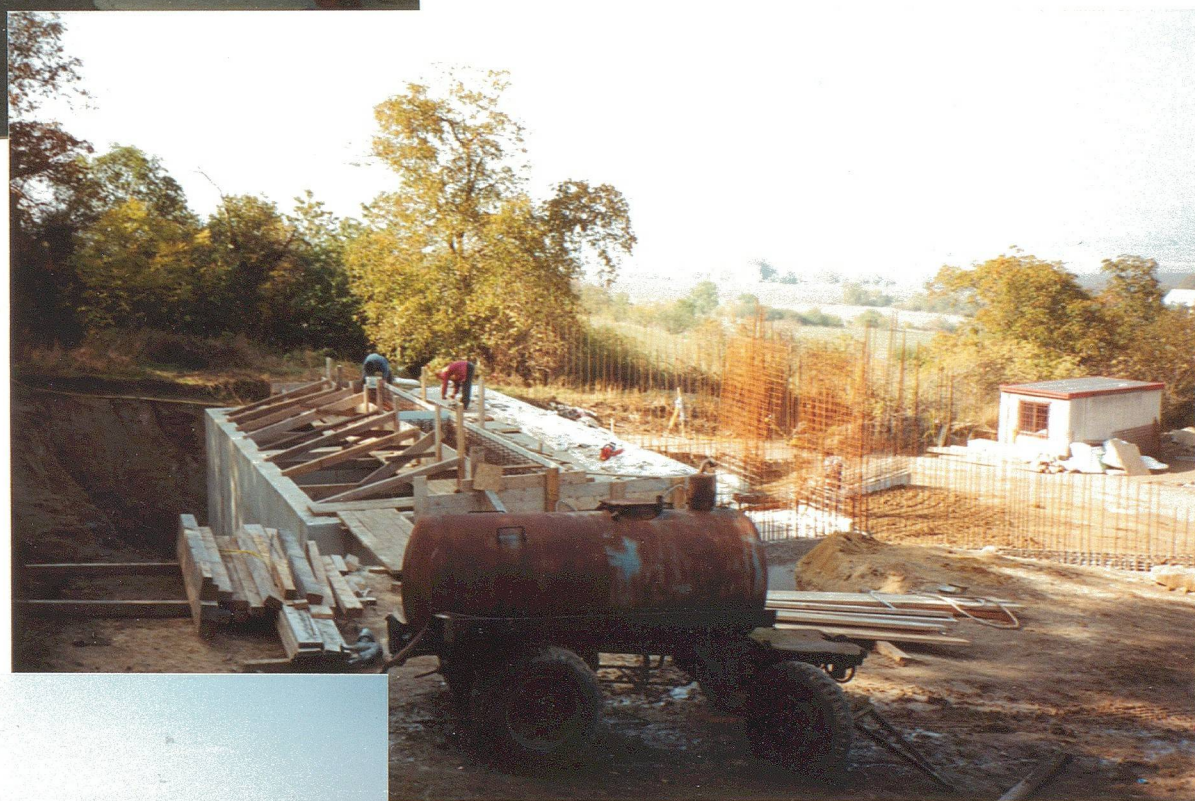
(viz KRONIKA str. 230)

Vrtná souprava při práci na
pokládační vodovodního
potrubí.

(viz KRONIKA str. 225

747.

748.

Zaběry ze stavby vodojemu
u lesa nad obcí.

749.

Volební komise pro volby
do Evropského parlamentu
13.6.2004

750.

Balon
nad Slavětínem

751.

V létě hostoval na zdejší
fotbalovém hřišti CIRKUS BEROUSEK

752.

753

754

Spencer, Anna

Michelle

755

Chcete prožít bezstarostnou dovolenou v tichu přírody, poznat život vesnice a život naší farmy?
Wir laden Sie zu uns, auf unser neue Pension "HÁJENKA".

AGROPENZION HÁJENKA

Nádherná příroda Českého středohoří.
Možnost turistiky, rybaření, koupání (4 km).
Penzion navazuje na rodinnou farmu s chovem mnoha druhů zvířat. V obci jsou obchody, pohostinství, pošta, lékář, vlak a autobus. Kulturní a historické památky v nejbližším okolí.
Do Prahy 48 km.

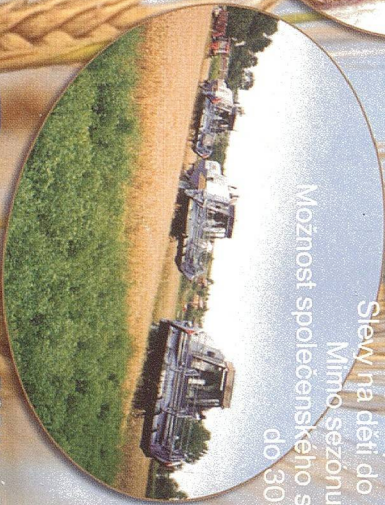
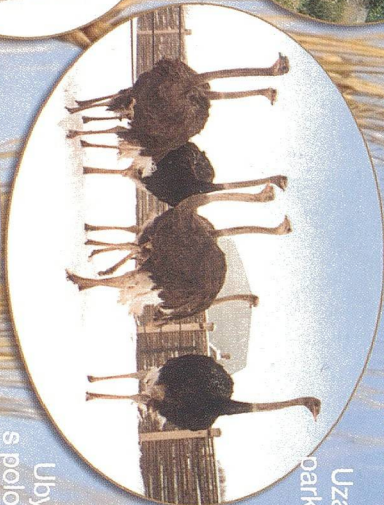
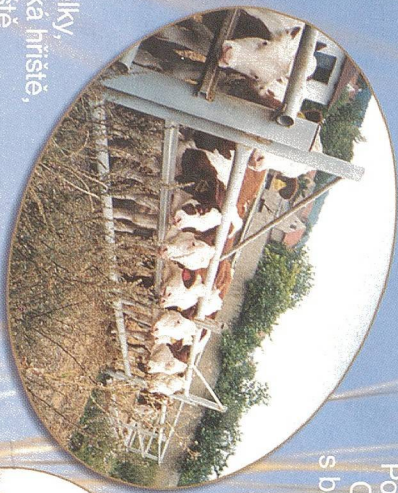
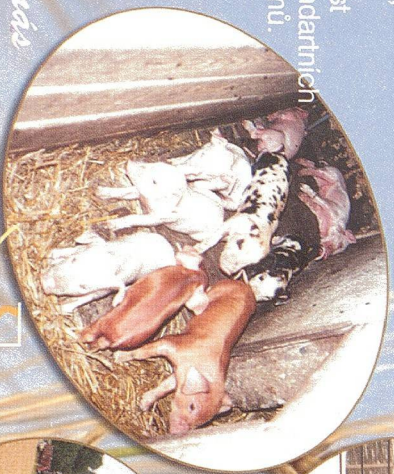
Otevřeno pro veřejnost
(duben - říjen) pro předem
objednané návštěvy.

Polopenze - snídaně, večere. Domáci kuchyně.
Občerstvení v bohatém výběru. Stylová jídelna
s barem pro 20 osob, v létě posezení na terase.

Svým návštěvníkům nabízíme ubytování
v 6 pokojích (2 - 5 lůžek). Každý pokoj
má své sociální zařízení.

Uzavřené
parkování.

Kuželky,
dětská hřiště,
ohniště,
gril.
Možnost
nadstandardních
programů.

Ubytovaní
s polopenzí.
Slevy na děti do 10 let.
Mimo sezónu slevy.
Možnost společenského setkání
do 30 osob.

S

RODINNÁ FARMA
Leo Suchý
439 09 Slavětín nad Ohří
tel.: 0395/677 224 (415 677 224)
tel./fax: 0395/677 118 (415 677 118)
mobil: 0606 308 043

756

757.

Rodinná farma p. Leo Suchého je cílem mnoha školních výletů ze širokého okolí.
Na snímku žáci 4. ZŠ Louňovice obdivují malou ovečku a pštrosí vejce.

Nástup při zahájení
Memoriálu St. Kučery
- červenec 2004

(viz KRONIKA str. 232)

758.

2004

Záběr z překonávání překážek

759.

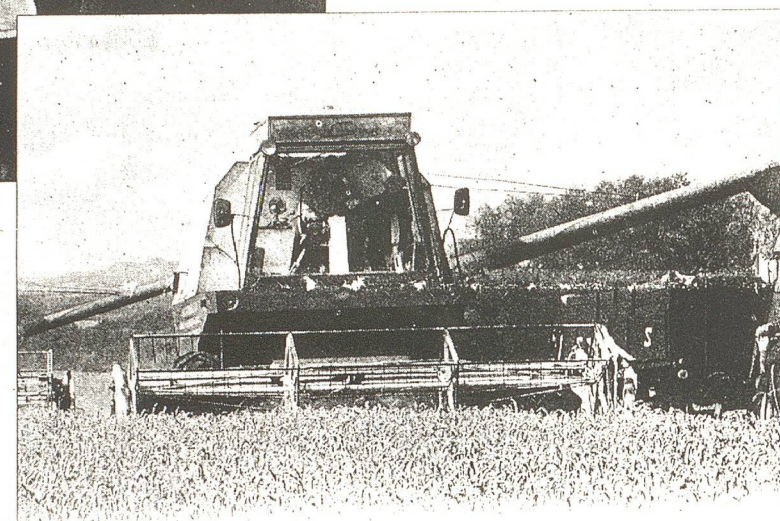
*Zaběry z návštěvy
prezidenta ve Slavětíně
22. srpna 2004*

Prezidenta Václava Klause s manželkou Livií přivítali Hana a Leo Suchých. (foto dá)

Prezident dostal ve Slavětíně ránu

Slavětín nad Ohří (dá) – Na letošní dožínky a dosečnou na rodinné farmě Lea Suchého ve Slavětíně přijal již potřetí pozvání prezident republiky Václav Klaus s chotí a doprovodem. Odpoledne plné pohody a legrace začalo přivítáním květinami, poté mlékem a strdím. Následovalo setkání s občany u penzionu Hájenka, kde prezidentský pár zodpovídal otázky lidí. Na sousedním poli posekali poslední stojící obilí prezident V. Klaus a starostové Loun a Slavětína J. Kerner a J. Jandl. Hospodář Suchý předal V. Klausovi dožínkový věnec, představil výsledky žní a poděkoval zemi a přírodě za slušnou úrodu. Součástí následujícího milého posezení bylo i pasování hlavy státu na řidiče kombajnu. Dostal symbolickou ránu cepem a klíče od statku, aby mohl kdykoliv přijet.

Klaus vyrazil s kombajnem na pole

Slavětín u Loun (luc) - Na letošní dosečnou lidé v malé obci Slavětín na Lounsku jen tak nezapomenou. Na zdejší pole se totiž vyhnuli muži v naleštěných polobotkách a v oblecích a elegantně oblečené ženy. V jejich středu šel prezident Václav Klaus, který se vyšplhal do kabiny jednoho z připravených strojů. Zatímco harmonikář hrál „Nemelem, nemelem“, prezident vyrazil na lov klasů.

Stroj chvílemi odbočoval vlevo, chvílemi vpravo, ale malý zbytek obilí posekal. „Nebylo to tak hrozné. Je to prostě motorové vozidlo a dá se řídit volantem. Kdyby jel člověk deset minut, základní věci by postfchl.“ komentoval prezident svou premiéru za volantem a řídicími pákami kombajnu. Na cestu z pole se však už raději vydal ve džípu. Prezident kromě řízení kombajnu rozdál desítky autogramů a besedoval s lidmi.

A JEDEME. Prezident Václav Klaus s manželkou Livií přijel na svou kromou farmu Lea Suchého do Slavětína u Loun, aby se zúčastnil dožínky a dosečny.
FOTO: MAFA - MICHAL SVÁČEK

*Do psaly o návštěvě prezidenta ČR
ve Slavětíně noviny.
(Reportáž byla i v televizi)*

*(viz KRONIKA: Zápis prezidenta
na str. 221 + text str. 223)*

761.

Klaus slavil na Lounsku dožínky

Prezident při tom poprvé v životě řídil kombajn a novou zkušenost si pochvaloval

Slavětín u Loun - Prezidentský pár včera navštívil Slavětín u Loun. Na soukromé oslavě dožínky a dosečné však nechtěl hned po příjezdu vidět ani plné stoly, ani nedosečené pole, ale ohradu s kra-
vami.

„Když jsme tady byli první, tak nikdy nezapomeneme na ty krásné krávy, kterých jsme si tu tenkrát tak výrazně povšímlí. Proto jsme je dneska šli zkontrolovat, abychom věděli, jestli vyrostly a ze-
stály. Ale ty vrásky nejsou tolik vidět a vypadají pořád stejně pěkně jako v roce 1995, když jsme tady byli první,“ vysvětlil včera prez-
dent Václav Klaus.

Ve statku ho vítalo několik set obyvatel obce i okolí a při vstupu vyhrávala z reproduktoru známá pí-
seň z trilogie Slunce, seno... Řada příchozích si od Václava a Livie Klausových nechala podepsat fot-
ku, památník nebo knížku.

S památníkem přišla i Klára Ma-
šanská, která je v devátém měsíci těhotenství. „Nemohla jsem si to
nechat ujít. Je to velký osobní záži-
tek. Pan prezident je velice příjem-
ný člověk,“ řekla. Protože se bála,
že by tento silný zážitek mohl uspí-
šit porod, byl připraven její manžel
s autem. „Koneckonců vozidlo
pana prezidenta jede také určitě
velmi rychle,“ smála se.

Vedle autogramiády manželské-
ho páru se ve Slavětíně konala také
beseda, nikdo z obyvatel se však
neodvážil promluvit. Dosečná, na
kterou manželé Klausovi přijeli, se
konala na poli za statkem, kde ze-
mědělci nechali pruh neposečené-

PREZIDENT-KOMBAJNISTA. Při včerejší oslavě dožínky na Lounsku si prezident Václav Klaus zkusil, jak se řídí kombaj-
nem.

FOTO: MAFA - MICHAL SVÁČEK

ho obilí. Jeden ze tří kombajnů ři-
dil také Václav Klaus.

„Nebylo to tak hrozné. Je to pro-
stě motorové vozidlo a dá se řídit
volantem. Kdyby jel člověk deset
minut, základní věci by postřehl,“

komentoval prezident svou první
jízdu v kombajnu. Jízdu zpět do

statku už ale raději absolvoval v
autě. Na oslavu sklizení posled-
ních klasů dostal prezident věnec z
obilí a první dáma kyticí z klasů.

Do Slavětína přijeli manželé
Klausovi na základě pozvání Lea
Suchého, majitele statku. „Pro nás
je to velká pocta. Samozřejmě nám

hrají nervy,“ přiznal Suchý ještě
před příjezdem hlavy státu. Také
prezident se na setkání s ním těšil.
„Je to vzácný člověk, který se pus-
til do zemědělství, když mu bylo
šedesát let a dnes, ve třiasedmdesá-
ti letech je plný elánu,“ řekl Klaus.

Uvedl také, že Slavětín je jediná
obec, která má 450 obyvatel, kte-
rou navštívili už třikrát. „Mám po-
cit, že jsme ještě nebyli třikrát ani
v některých dvacetitisícových mē-
stech České republiky,“ řekl Klaus.
V obci se zdržel až do večera na
soukromých dožínkách

LUCIE PROCHÁZKOVÁ

462.

463.

Seznámení
s kombajnem

Foto Holub

Prezident slyší na Vašíka

Stádo krav, to byla první zastávka pana prezidenta na statku Leoše Suchého.

Je druhá polovina srpna roku 2004. Léto vrcholí, prázdniny se chýlí ke konci a sedláci ve Slavětíně na Lounsku mají sklizenou. Ještě zbývá pokosit symbolických pár metrů a pak už jen osázet „lištu“ kombajnu frťanky, předat hospodáři věnec z obilných klasů a selce kytici a nechat se jimi pozvat na dožínkovou veselici. Pivo teče proudem, vůně opékaného selete se nese celou vesnicí a hospodyně roznášejí mezi hosty koláčky jako o posvícení. Veselí se svorně pán i kmán.

Sedlák Leo Suchý bere na své Agrofarmě z gruntu práci i zábavu. A letošní dožínky byly vskutku vydařené. Jak by také ne, když je svoji přítomností posvětil první český hospodář, Václav Klaus a první selka, paní Lívie. Prezident byl na návštěvě v obci, jež čítá čtyři sta padesát obyvatel, už potřetí. „Jezdíme po celém světě,“ napsal se čtyřet při setkání se Slavětinskými u penzionu Hájenka, „ale tolikrát jsme nebyli nikde. Vidím, že se více usmíváte, než mračíte. Mohlo by být lépe, ale to platí vždycky. A jsem rád, že v naší zemi narůstá pocit, že sice mohu mít smůlu a může se na mě všechno sesypat, ale za svůj život si mám většinou vinit sám sebe a nespádám to na někoho jiného.“

A aby dlouho nefilozofoval, hned se vydal zkontrolovat stádo krav, lině přezvykujících na podestýlce. Zdánlivě netečné polehávaly ve výběhu a poukly na prezidenta svůj sametově vlahý pohled. Uvnitř však ve všech třech žaludcích plně šro-

generála Vlastimila Pícky, asistentky „paní prezidentové“ a vedoucí tiskového odboru, se v nich vezli urostlí bodyguardi. Byl na ně pěkný pohled, přestože s kabilky kroutícími se jim od ucha, v tmavých oblecích (a jeden s černým deštníkem), působili na slámově žlutém láně

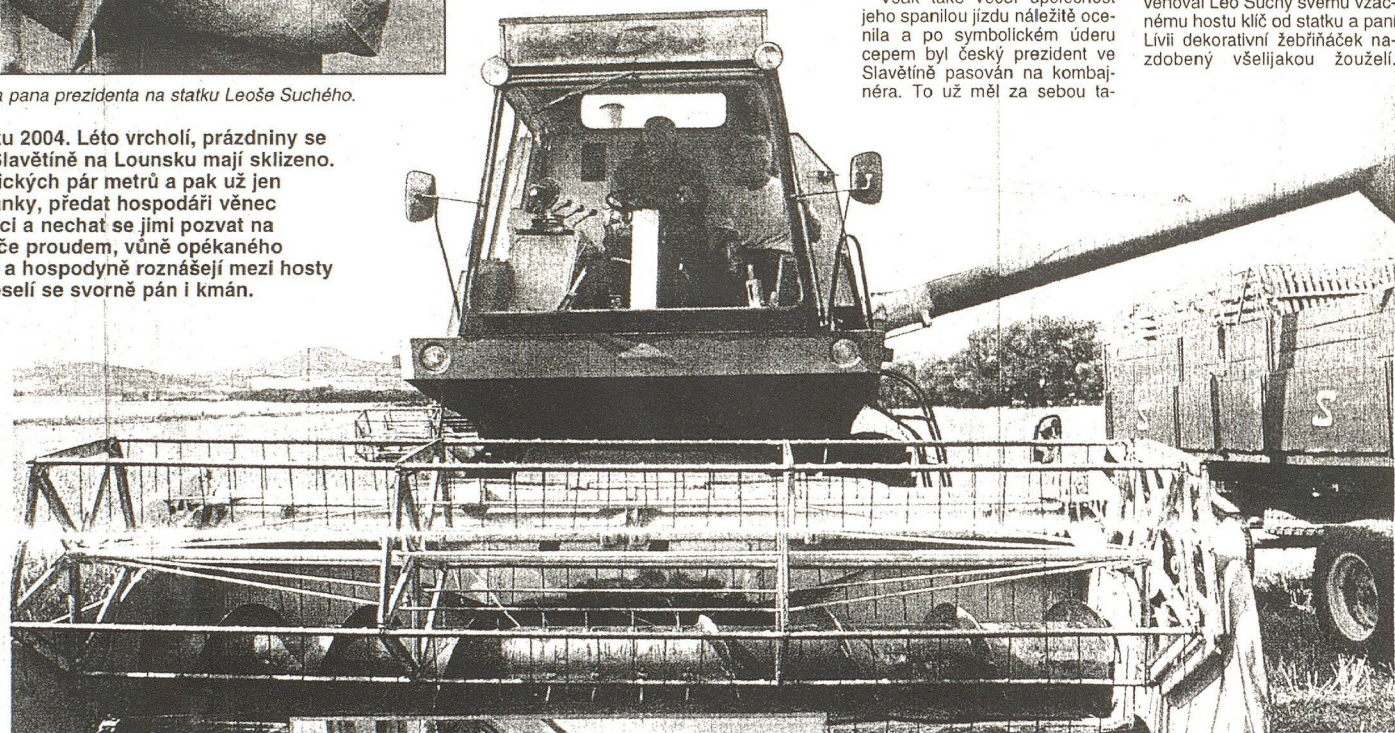
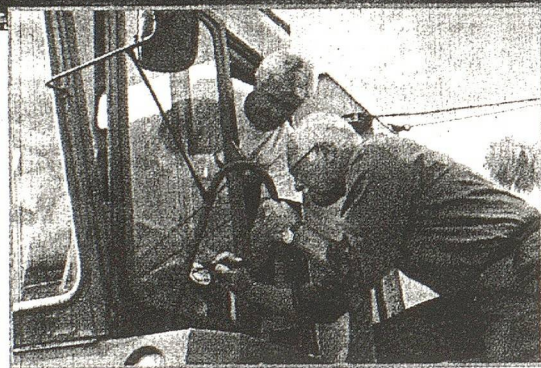

FOTO: MIROSLAV RADA

Podpis na kombajnu, to ještě netušil, že mu řízení půjde tak hladce.

hospodáři ve Slavětíně na zhruba 800 ha a jejich hosté vydali na pole. „Všichni jsme sklídili slušnou úrodu,“ prohlásil Leo Suchý. „Není tak špatná, není ani super nejlepší, ale je slušná. A pan prezident mi slíbil, že to letos spolu dosekáme,“ vyvolal salvu smíchu. Je-

nomže kdo se směje naposled... „Byl to bezva zážitek,“ prohlásil Václav Klaus, sotva slezl z kombajnu. „Jen si ujasnit, jak moc točit volantem doprava a doleva a už bych se s tím skamarádil.“ (Mimo chodem, zatímco na nás sedal při sečení prach, on byl pořád jako ze škatulky).

Však také večer společnost jeho spanilou jízdu náležitě oceňila a po symbolickém úderu cepem byl český prezident ve Slavětíně pasován na kombajněra. To už měl za sebou ta-

tedy, já se usmívám, ale fakticky se smál.

NA TO SLYŠÍ VŽDYCKY

A pak najednou padla noc a to už i prezidenti pomýšlejí na kutě, zvlášť mají-li před sebou druhý den státnické povinnosti, (což oni mají prakticky pořád). Tehdy věnoval Leo Suchý svému vzácnému hostu klíč od statku a paní Lívie dekorativní žebříňáček nazdobený všelijakou žouželí.

nečky s přítomnými dámami a focení a přípitky s kde kým. A muzika hrála a řeznický mistr Jarda Štěpánek porcoval čuníka, za kterého si zasloužil Rád šunky zlaté.

Pan generál sundal sako a dal si malé pivo. A usměvavá paní Lívie si přes ramena přehodila pléd a odešla se svou asistentkou na panáčka. A hasiči seděli v hloučku a hlídali červeného kohouta a malá Kačenka Bothová si konečně tajně sáhla na toho slavného šedovlasého pána, který měl koutky nahoru a nekroutil hlavou a neřikal,

„Přátelé, až budete potřebovat, zavolejte,“ požádala na rozloučenou své hostitele. „Já vám sem pana prezidenta pošlu, aby dělal něco pořádného!“ A ještě jednou si do svého muže láskyplně rýpla.

To když už kolona čekala na svého velitele a on se zapovídal. „Pane prezidente,“ přiložila si Lívie Klausová ruce k ústům. „Václave!“ přidala na hlase, leč nebylo to nic platné. „Vašíku!“ zavolala a prezident se otočil. „Vidíte,“ obrátila se k přítomným, „na to on slyší vždycky!“

Eva STIEBEROVÁ

*Pokračování sloupce
na další straně*

764.

Jakmile se první sousedka osmělila, nevyšel Václav Klaus z kola.

tovaly. Pan Profesor vyjádřil spokojenost. Stejně jako ve čtyřicetiletém, kdy tu byl poprvé a sotva mohl tušit, že sem po deseti letech zavítá jako hlava státu. (I když, někdejší zaměstnanec prognostického ústavu, kdo ví...?)

"DŽEJÁR" ZE SLAVĚTINA

Jaké to je, zachce-li se panu prezidentovi výletu? Tak trochu inkognito. Bez vlajčky na kapotě a s absencí vojáků Hradní stráže na silných motocyklech. I tak čítala jeho kolona šest vozů. Kromě náčelníka prezidentské vojenské kanceláře

poněkud nepatříčně. Pokud vás ale osud odsoudil k životu na Hradu, musíte se podřídít protokolu. A tak i Václav Klaus oblékl na dožínky k šedomodrému obleku chrpové modrou košili s vázankou odpovídající barevnosti, jež korespondovaly s jeho opálenou pletí. Paní Lívie zvolila dlouhé bílé kalhoty a bavlněné sáčko. A Leo Suchý se statsonem a jeho žena Hanka, oba v džínovém, jakoby vystoupili ze seriálu Dallas.

DÁMA DO NEPOHODY

"Chtěla bych vás všechny pozdravit" vzala sta Hájensky nepi

dáma od svého muže mikrofon. "Žádný jiný mandát mi pan prezident nedal," prohodila a posluchači, do té chvíle ostražití, se rozesmáli. "Zemědělskou problematiku nebudu řešit. Chci jen říci, proč jsme tady potěti. Protože člověk se moc rád vrací na místa, kde se cítil dobře a kde od lidí získal spoustu optimizmu a dobrého pocitu, co všechno se dá udělat, když člověk chce, má trochu zdraví a hlavně chuť." A pak se paní Lívie rázem ocitla v obklopení dospělými i dětmi. Trpělivě se podepisovala, k mrhatům se skláněla "oko v oko" a povídala si hned s několika lidmi najednou.

Na svého muže stačila "prásknout," že má rád Mc Bainovy detektivky a sama, když se jí knížka líbí, čte ji celou noc až do rána. A jakmile Václav Klaus vzpomněl, jak jezdil o prázdninách na tak zvaný letní byt, jeho žena opáčila, že to ona tedy jezdila k babičce a tetičce.

DOSEČNÁ "NA LIŠTĚ"

Pozdravila ho Hájensky nepi

Dokončení z předešlé strany

Foto Holub

"Kombajnéř" Václav Klaus v akci -

- pod dohledem Mladimira Píčky

Foto Holub

765.

766.

Žaběmy z příchodu
prezidenta k „hájenec“

767. FOTO HOLUB

Neformální beseda se shromážděnými
občany Slavětína a okolí

769.

FOTO HOLUB

768.

FOTO HOLUB

770.

FOTO HOLUB

Prezident i jeho manželka
odpovídali na dotazy občanů

771.

FOTO HOLUB

772.

773.

str. 89

Nechybelo ani občerstvení

Na snímku zleva paní Lívie Klausová,
p. Leo Suchý, p. Jaroslav Jandl (starosta
obce) a prezident Václav Klaus

774

775.

Prezident se podepisuje Vl. Píchovi
na „jeho“ kombajnu

str. 90

776.

Na závěr zahráli a zapívali
prezidentskému páru i všem
přítomným starosta Peruce p.
Josef Vilhelm a Jiří Kouba.

778.

777.

8m 91

Vesnice v roce 2004: Slavětín

Turisté jezdí do penzionu, obdivují zvířata i kostel

Z nevyužitých budov vybudovali před časem majitelé rodinné farmy Suchých penzion pro turisty. Ty přivádí do obce jak pěkná příroda s výhledem na nedaleké České středohoří, tak i někteří, ne právě obvyklí obyvatelé statku. Mimo stáda psů tu žije i rodina lam. Některé z pražských dětí viděly na statku prvně v životě živou krávu. Suchých připravili pro hosty turistické trasy po okolí – v blízkosti je Peruc se svými památkami, Libochovice,

Házmburk nebo vodní hrad v Budyni. Terén v okolí obce láká k vyjížděním na kole. Obec má mimo kostela i nedávno obnovené Muzeum Kostantina Biebla. "Agroturistika je pro nás doplňkovým programem, umožňujícím nejen vhodné využití prázdného objektu, ale napomáhá i ke stabilizaci ekonomiky farmy," uvedl farmář Leo Suchý. Už se podařilo vytvořit okruh návštěvníků, kteří přijíždějí nejen na léto.

Veřejně prospěšní šetří obci peníze

Počet nezaměstnaných se pohybuje kolem 9%. "Z pohledu zaměstnanosti jsou pro nás rozhodující Louny, kam dojíždí většina obyvatel," hodnotí starosta Jaroslav Jandl. Lidem na prahu středního věku nebo těm, kterým třeba chybí kvalifikace, se snaží obecní úřad pomoci tím, že je zaměstná ve skupině veřejně prospěšných pracovníků (VPP). "Letos jsme díky pochopení Úřadu práce v Lounech mohli zaměstnat 9 VPP, což pomohlo jim samým získat práci přímo v obci, navíc jsme ušetřili za drobnější stavební práce dost peněz," vysvětluje starosta. Mimo údržbu zeleně a veřejných prostranství v obci zvládnou místní VPP i méně náročné stavební práce. Obec zakoupí jen stavební materiál, s náklady na mzdy, k nimž přispívá úřad práce, jsou pak náklady na drobné stavební akce zhruba poloviční. Díky VPP letos vznikl svod dešťové vody na návsi od kostela, komunikace ve středu obce dostaly nové obrubníky. U autobusové zastávky, dvou obchodů v obci a na dětském hřišti byly instalovány nové lavičky. Opravena byla sesutá hřbitovní zeď, sklad v budově radnice má nové okapy. S příspěvím dotace z programu obnovy venkova dostala radnice 29 nových plastových oken, přesných replik původních. Mateřská škola má nové vchodové dveře a na zahradě nové lavičky.

1499.

Do se pře v Slavětíně

Výtvarnice Klára Mašanská s jednou ze svých prací.

Foto Petr Klínšt

Mladá výtvarnice si Slavětín zamilovala

V pěkném domku, který svým vzhledem popírá, že stojí v Ořechové ulici pod slávečtinským lesem už desítky let, vítá jediná žena mezi slávečtinskými obyvateli. Její jméno zní Klára Mašanská. Její práce jsou kresby a malby, které se nacházejí v místní kulturní komise obce, výtvarnice Klára Mašanská.

V moderně zařízeném obývacím pokoji pokojně spí v košíku dvouměsíční Jakub. "S Kristýnkou jsem šla po mateřské dovolené brzy zpět do zaměstnání, ale teď si chci druhé dítě užít a zase se vrátit k malování," říká. Do Slavětína přišla za láskou – s manželem Alešem se potkala před několika léty na dovolené ve Španělsku a vyměnili tak

Varnsdorf s jeho lesy a kopci za Slavětín. Absolventka výtvarné fakulty UJEP Ústí preferuje mezi svými motivy přírodu. Kámen a dřevěný nábytek, který se nachází v obci, je pro ni velmi důležitý. Klára Mašanská je v současnosti v obci, kde se nachází její výtvarná dílna. Její práce jsou kresby a malby, které se nacházejí v místní kulturní komise obce, výtvarnice Klára Mašanská.

Do Slavětína přišla učitelka českého jazyka a výtvarné výchovy z biskupského gymnázia ve Varnsdorfu už jako autorka několika výstav. Poprvé viděli její kresby návštěvníci varnsdorské Divadelní galerie D, v Lounech našla pro své "Tiché rozhovory" a pozdější "Průsvity přírody" místo v lounské Čajovně u sv. Mikuláše.

Je velký rozdíl mezi příro-

dou v nejsevernějším cípu Čech a okolím Loun, zeptali jsme se. "Lužické hory jsou drsnější, ale zdejší okolí s řekou a lesy i blízkostí kopce Biebla mě velmi zaujalo. Často dělám v obci, kde se nachází její výtvarná dílna. Její práce jsou kresby a malby, které se nacházejí v místní kulturní komise obce, výtvarnice Klára Mašanská.

Letos na jaře ji otevřela vý-

stava Kláry Mašanské, nazvaná Peňáci, která se stala stálou expozicí. Galerii provede na požádání Antonín Haušer, který má v obci od kostela. Nově otevřená galerie tak mohou sami přesvědčit, že i v nevelkých vesnicích mohou žít velmi talentovaní výtvarníci. Patří k nim i čtyřapůlletá Kristýnka Mašanská, pro níž je tužka a papír od prvních krůčků nejmilejší zábavou. A jakkoliv si chce její maminka při péči o malého brášku Jakoubka od školy odpočinout, doufejme, že svoji lásku ke kresbě i přírodě kolem Slavětína dokáže předat i mnoha dalším dětem z tohoto koutu Lounska.

780.

Významný slavětínský rodák
profesor Václav VOTRUBA

(viz KRONIKA str. 228-229)

781.

782.

Hlavní investicí roku se stala stavba vodovodu

Hlavní investiční akcí letošního roku je výstavba vodovodu, která představuje 20 milionů korun. "Celkem si vyžádaly investiční akce v obci letos 20,9 milionu korun," vypočítává starosta Jaroslav Jandl (na snímku).

Z toho se obecnímu úřadu podařilo získat dotaci z programu obnovy venkova 250

tisíc korun na rekonstrukci budovy radnice, na stavbu vodovodu využila obec úvěr 6,5 milionu korun, splatný do 15 let, což představuje splátky ve výši 464 tisíce ročně. Státní dotace činí 7,375 mil. korun. Odprodejem hotové stavby Severočeské vodárenské společnosti získá obec dalších 7,7 milionu korun. "Ze získaných prostředků na vodovod letos proinvestujeme 9 milionů, zbytek převedeme do příštího roku na druhou fázi stavby," dodal.

Plyn dokončila obec loni. O stavbu nových domků má zájem řada mladých lidí. "Hlavním úkolem zastupitelstva je vytvořit podmínky pro další rozvoj obce, což jsou především inženýrské sítě, bez toho by dnes už těžko někdo stavěl," míní J. Jandl.

Inženýrské sítě pro domky budou nejdříve za tři roky

Mladí lidé v obci volí jako cestu k vlastnímu bydlení zatím nejčastěji modernizaci starších domků v obci. Chystá obec ucelenější výstavbu nových domků, ptáme se starosty Jaroslava Jandla.

Územní plán rozvoje obce předpokládá k výstavbě pozemek poblíž silnice k Peruci, kde se říká v Edenu. Autorem

studie je architekt Pavel Čermák, studie předpokládá stavební parcely pro 12 až 16 domků. V zadní části pozemku by měl stát penzion pro seniory. Pokud na jeho stavbu nedojde, mohlo by domků být i víc. Zatím však chybí v obci kanalizace, která bude teprve znamenat kompletní inženýrské sítě. V obci se sta-

ví vodovod, bude dokončen v příštím roce. Plyn už je hotov od loňska. Současná kanalizace v obci je z let socialistického budování, postavená v akci Z a nutně potřebuje rekonstrukci, včetně modernizace čistírny odpadních vod. "Teprve potom můžeme s čistým svědomím nabídnout parcely zájemcům o nové do-

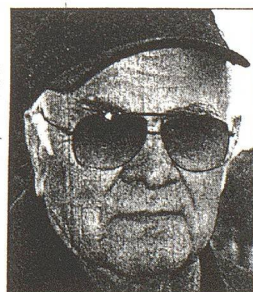
my," míní starosta. Zda obecní úřad sám vybuduje inženýrské sítě na zvoleném pozemku, nebo nechá rozvoje na stavebnících, rozhodne po dokončení všech sítí tamní zastupitelstvo. Vzhledem k finanční náročnosti nutných staveb však předpokládá, že parcely budou k dispozici zájemcům nejdříve v roce 2007.

783. (viz KRONIKA str. 225)

Jak se Vám žije v obci?

Karel Krupka, 42 let, podnikatel, Slavětín:
Bydlím tu už 17 let, nic mi tady nechybí. Líbí se mi, že mohu chodit běhat do okolních lesů.

Miroslav Lenc, 80 let, důchodce, Slavětín:
Líbí se mi tady, jsem spokojený. Je vidět, že se obec stará, máme tu telefon, vodovod i plyn. Bydlím tu celý život.

STRUČNĚ

Slavětín má společně s osadou Kystrou 456 obyvatel. Počet roste, při posledním sčítání v roce 1991 zde bylo hlášeno 384 osob.

Průměrný věk obyvatel je 38 let, nejstarší je pětáosmdesátiletá Marie Hodačová.

Katastrální území tvoří 633 hektary zemědělské půdy a 74 ha lesů. Osada Kystra, ležící přímo na Ohři, má 208 ha zemědělské půdy a 3 hektary lesa. Nad zátočinou řeky v Kystře jsou patrné pozůstatky slovanského hradiště.

Obě vesnice patří mezi nejstarší sídla v okolí Loun. První písemná sbírka o Slavětíně je datována rokem 1268, kdy Přemysl Otakar II. postoupil obec pražskému biskupství. Teprve ve 14. století se stala obec majetkem Házmburků, kteří ji vlastnili téměř 200 let. Zajistili rovněž malířskou výzdobu kostela, díky které dnes patří kostel sv. Jakuba Většího svými freskami mezi nejvýznamnější gotické stavby v Česku.

Zajímavosti. V blízkosti rodného domu K. Biebla stojí památný strom, dřevozec trojtrnný. Obvod kmene měří 150 cm. Na severozápadním okraji obce, pod osamělou lípou poblíž železniční zastávky, stojí menhir Baba. Kámen ze železitého pískovce je vysoký 1,9 metru.

Fresky jsou chloubou obce

Slavětínský kostel je známý především svými freskami. Podle některých pramenů by jejich autoři mohli pocházet z benediktinského kláštera v Postoloprtech. Fresky byly obnoveny zásluhou péče odboru kultury někdejšího Okresního národního výboru a později Okresního úřadu Louny. Bývalý vedoucí odboru kultury ONV v Lounech Otakar Parina dokázal zajistit úpravy proti zatékání do kostela instalací nové střechy. Tím se zabránilo i

zničení unikátního mariánsko-christologického cyklu, jenž svým rozsahem patří k nejlépe zachovaným uceleným souborům v Česku. Gotické fresky přemaloval při restauraci kostela v roce 1881 malíř J. Mocker, rozsáhlá postupná restaurace v sedmdesátých a osmdesátých letech 20. století jim vrátila původní podobu. Vedle vstupu do kostela je hrob slavětínského rodáka, básníka Konstantina Biebla.

Stranu připravila Táňa Vavřínová
Příště: Měcholupy (vyjde 12. října)

784.

785.

Slavětínská radnice se v roce
2005 „dožívá“ 120 let.
Na toto výročí dostala nová okna
a opravenou fasádu.
Na horním snímku p. Václav Koruba
při dokončování nového nátěru
opravené fasády.

785.

Opravené byly
i znaky Slavětína

787.

786.

A takhle „svítí“ opravená budova

MŠ SLAVĚTÍN 2004

Zleva stojící:

Babický Patrik, Hájek Petr, Nims Zdeněk,
Blažek David, Zabloudil Lada,
Nejedlá Andrea, Zabloudilová Eliška,
Rus Josef, Babický Milan, Bruna Petr,
Štaryj Tomáš, Kopecký Milan

Zleva sedící:

Chládková Zita, Chládková Kristýna,
Fryčová Štěpána, Brunová Helena,
Pastřnáková Nikola, Lenková Diša,
Jandlová Marie, Bořková Kateřina,
Bořková Denisa

788.

Vánoční koncert Ročovského pěveckého souboru v kostele
sv. Jakuba Většího dne 26.12.2004

Školní rok 2003 - 2004 - MŠ Slavětín

